குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௯ | காரைக்குடி பிரமோதூத-ஹு ஐப்பசி-மீ | மணி ௪

விடுதலை

பார்ப்பானை ஐயரென்ற காலமும் போச்சே—வெள்ளைப்
பறங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே—பிச்சை
ஏற்பாரைப் பணிகின்ற காலமும் போச்சே—நம்மை
ஏய்ப்போருக் கேவல் செய்யும் காலமும் போச்சே.

எங்கும் சுதந்திரம் என்பதே பேச்சு—நாம்
எல்லோருஞ் சமமென்ப துறுதி யாச்சு
சங்கு கொண் டேவெற்றி யூதுவோமே—இதைத்
தரணிக் கெல் லாமெடுத் தோதுவோமே.

எல்லோரும் ஒன்றென்னுங் காலம் வந்ததே—பொய்யும்
ஏமாற்றுந் தொலைகின்ற காலம் வந்ததே—இனி
நல்லோர் பெரியோரென்னும் காலம் வந்ததே—கெட்ட
நயவஞ்சக் காரருக்கு நாசம் வந்ததே.

உழவுக்குந் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்—வீணில்
உண்டுகளித் திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்
விழலுக்கு நீர் பாய்ச்சி மாயமாட்டோம்—வெறும்
வீணருக் குழைத்துடலம் ஓய மாட்டோம்.

பாரதியார் பாடிய இப்பாடல்களில் நாட்டில் செய்யப்பட வேண்டிய சில முக்கியமான விஷயங்கள் காணப்படுகின்றன. சீர் திருத்தத்திற்கு அடிப்படை இதில் பொதிந்திருக்கின்றது. மணி

தனுக்கு மனிதன் ஏற்றத்தாழ்வென்பது ஒழிதல் வேண்டும். பிச்சை வாங்குபவன் உயர்ந்தவன் என்ற பித்தம் தொலையவேண்டும். ஏய்த்து ஏமாற்றிப் பிழைப்போருக்கு அடிமை பூண்டு ஏவல் செய்யும் கொடுமை ஒழியவேண்டும். இந்திய நாட்டில் சுதந்திர இயக்கம் மலர்ந்தது. சுதந்திர தாகம் உண்டானபோதே எல்லோரும் ஒன்று என்னும் எண்ணம் அரும்பியது. பொய் நூல்களும் புரட்டுக் கொள்கைகளும் பறக்கின்றன. இதுவரை மேலே நின்ற நயவஞ்சகக்காரர் அடங்குகின்றனர். நல்லவரெல்லாம் பெரியவர் என்ற கொள்கை தோன்றுகிறது. தொழிலுக்கு மரியாதை வருகிறது. தண்டச் சோறு தின்பவருக்கு இருந்த மரியாதை சாய்கிறது. வீணுக்குழைத்தல் இனி நடவாது. இந்த நிலைமையை யெதிர்பார்த்துப் பாரதியார் மேற்கண்ட பாடல்களை பல ஆண்டுகட்கு முன்னரே பாடியிருக்கிறார்.

கடவுளைக் காப்பாற்றல்.

கடவுளைப் பற்றித் தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் பலபடக்கூறியிருக்கின்றனர். கடவுள் என்பது எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் பொருள். அதனையாராய்ந்து அறிய முன்வந்த பலரும் திட்டமாக ஒன்றுங்கூறமுடியாதவ ராயினரென்பது சுவடிகளைப் படிப்பதால் நன்கு விளங்குகிறது. "ஏதோ ஒரு சக்தியிருக்கவேண்டும்" என்ற வரையில் வந்தார்களே யன்றி அதை நேரே காணவோ அல்லது அதனைப்பலரும் அறியும்படி செய்யவோ முடியவில்லை. "அறிவுக்கும் எட்டாத பொருள்" என்று சிலர் முடிவு கட்டினர். உருவமாவது நிறமாவது குணமாவது இருக்கும் எந்தப்பொருளும் அழியுமென்ற உண்மை வெளிப்படையாகத் தத்துவநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே உருவம் நிறம் குணம் இல்லாத பரவெளியாகவே கடவுள் இருக்கவேண்டும் என்று ஒருவாறு முடிவு கட்டியிருக்கின்றனர். மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் புலன்கட்கும் அறிவுக்கும் எட்டாது நிற்கும் பொருள் ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்றும் அப்படி யொன்றுக்கும் அகப்படாத பராபரப் பொருளே கடவுள் என்றும் சில சமய ஆசாரியர்கள்

கூறியிருக்கின்றனர். அப்படிப்பட்ட கடவுளின் சக்தியினால் இவ் வுலகமும் ஏனைய பல உலகங்களும் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நூல்களில் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. "புல் முதல் மனிதன் வரையுள்ள அசையும் பொருளும் அசையாப் பொருளு மான எல்லாம் அந்தக் கடவுளால் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவை யாவும் அந்தக் கடவுளாலேயே காக்கப்படுகின்றன; அந் தக் கடவுள்தான் அவற்றை அழிப்பார். உலகில் உற்பத்தி செய் வதும், வளரச்செய்வதும் வாழச்செய்வதும் அழியச் செய்வதும் எல்லாம் அந்தக் கடவுளின் செயலேயாம். அவன் செயலை எவரா லும் எதனாலும் தடை செய்ய முடியாது. கடவுளுடைய இஷ் டத்துக்கு மாறாக எதுவும் நடவாது, எவரும் செய்யமுடியாது" என்று கடவுளைப்பற்றிக் கூறும் ஹிந்து சமய நூல்கள் கூறுகின் றன. இங்கே நாம் கவனிக்கும்படி வேண்டுவதொன்று. எல்லா உலகையும் படைத்துக் காப்பாற்றும் சர்வசக்தி மானாகிய கடவுள் தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் சக்தியில்லாதிருப்பாரா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். தன்னால் உண்டாக்கப்பட்ட சமயத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள சக்தியில்லாதிருப்பாரா என்பதும் யோசிக்கத் தக்கதன்றோ! நம் தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவபக்தர்கள் "சுயமரியா தைக்காரர் கடவுள் இல்லையென்கிறார்கள்; சமயமில்லை என்கிறார் கள்; கோயில் வேண்டாமென்கிறார்கள்; சாமிக்குப் பூஜை நைவேத் யம் வேண்டாமென்கிறார்கள்; நாங்கள் காப்பாற்றப்போகிறோம்; நீங்கள் உதவி செய்யுங்கள்; சுயமரியாதைக்காரர் சொல்வதைக் கேளாதீர்கள்" என்று சத்தமிடுகின்றனர். கடவுள் சர்வசக்தி மான், சர்வவல்லமையுள்ளவர் என்று வேதங்கூறுவதை உண்மை யாக நம்பினால் இவர்கள் செய்யவேண்டியதென்ன? கடவுள் சுய மரியாதைக்காரர் வேண்டாமென்றாலும் இல்லையென்றாலும் அவர் எழுதின வேதத்தையும் சாஸ்திரத்தையும் பொய்யென்றாலும் அத ற்குச் சொந்தக்காரரான கடவுள்தானே சண்டைபோட்டு அவற் றைக் காப்பாற்றுதல் வேண்டும். ஒருவன் பாடுபட்டுக் கட்டிய வீட்டை மற்றொருவன் இடிப்பானானால் அதன் சொந்தக்காரன் எதிர்த்துப் போராடுதல் இயல்பும் நியாயமுமாகும். அந்த வீட் டுக்காரனுக்கு இடிப்பவனுடன் எதிர்க்க சக்தியில்லாமற் போகு மானால் பக்கத்திலுள்ளவர்களைத் துணைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ள

லாம். அல்லது அந்த வீட்டுக்குச் சொந்தக்காரன் செத்துப்போ ஞல் அவன் பிள்ளைகுட்டிகட்காக ஊரிலுள்ளவர்கள் அந்த வீட் டைக் காப்பாற்றலாம். இது முறையாகும். கடவுள் ஏற்படுத் திய சமயத்தையோ சாஸ்திரத்தையோ வேத புராண இதிகாசங் களையோ சுயமரியாதைக்காரர் உடைக்கிறுர்களென்ருல் கடவுள் நேரே வந்து காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். அவர் ஒன்றுஞ் செய்யாமல் இருக்கிறபோது சிவபக்தர்வேஷம் போட்டிருக்கிற சிலர் சண்டைக்கு வர நியாயமுண்டா? இவர்கள் எல்லாவற்றை யும் படைத்த கடவுள் சுயமரியாதைக்காரரிடம் சண்டைபோட்டு வெற்றிபெற முடியாதென்று கருதுகிறுர்களா? அல்லது கடவுள் வெளியே வரமாட்டார் என்று கருதுகிறுர்களா? அல்லது வெளி வந்து சண்டைபோட்டு சுயமரியாதைக்காரரைத் தோற்கடிக்க முடியாதென்று எண்ணுகிறுர்களா? கடவுள் சர்வ சக்திமான், உல கத்தில் நடக்கும் எந்தக் காரியமும் அவருக்கு விரோதமாக நடக்க முடியாது என்பதில் இவர்கட்கு நம்பிக்கை அணுவளவாவதிருந் தால் சுயமரியாதைக்காரரைப்பற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய அவசிய மேயில்லையன்ருே? கேவலம் தோன்றிச் சில நாளில் இறந்து போகிற அற்பமான மனிதன் செயலால் ஒன்றும் முடியாதென் றும் பரமசிவன் நினைத்தாலன்றி மனிதன் அசையமுடியாதென் றும் புராணம் பாடும் இவர்கள் அந்தப் பரமசிவனுக்கே ஆபத்து வந்துவிட்டதென்றும் அவரைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்றும் புறப்படுவதைப் பாசாங்கு செய்தல் நேர்மையாகுமா? எல்லாம் வல்ல கடவுளுக்குக் கோயில் கட்டி வைத்து சாப்பாடு கொடுத்து குளிப்பாட்டி எண்ணெ தேய்த்து படுக்கை வீடு சிங்காரித்து அவ ரைக் காப்பாற்றுவதாக மக்கள் நினைக்கின்றனர். நெல் முளைப்பதும் செடி வளர்வதும் குழந்தை பிறப்பதும் தீயெரிவதும் சோறு வேகி றதும் யாவும் கடவுள் அருளினுல் என்ருல் அப்படிப்பட்ட கடவுள் இந்த அற்ப மனிதனுடைய சோறு தின்று உயிர் தாங்கவேண்டி யிருக்குமென்பதை யோசித்துப்பார்க்கின்றுரில்லை. உருவமில்லாத கடவுளுக்குக் கற்சிலைகளையும் செம்பு விக்கிரகங்களையும் செய்து நாடு முற்றும் கோடிக்கணக்காக நிரப்பிவிட்டனர். அதை யொ ட்டிப் பலமக்கள் தங்கள் வாழ்வினை நடத்துவதென்ற நிலைமையை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். கோயிலினுள் இருக்கிற சிலை

கள்தாம் கடவுள் என்ற பிறழ்ந்த உணர்ச்சியை நாட்டு மக்கள் உள்ளத்தில் பதிய வைத்திருப்பதால் கடவுளைக்காப்பாற்ற வேண்டு மென்ற வேலையைக் கோயிலைத் துணைப்பற்றி வாழ்பவர் யாவரும் செய்யவேண்டியேற்பட்டிருக்கிறது. கடவுள் எங்கும் நிறைந்த வர்; அவர் ஒரு உருவத்தில் கட்டுப்பட்டவரல்ல; அவருக்குச் சோ றும் கறியும் தேவையில்லையென்ற தத்துவ உணர்ச்சி பொது ஜனங் கட்குள் பரவவில்லை. "விக்கிரகமே கடவுள்; அதற்கு சோறு கறி பழம் பாயாசம் எல்லாம் வேண்டும்" என்று கூறி மக்களை நம்பச் செய்து தாங்கள் பிழைப்பு நடத்துவதால் கோயிற் கடவுளைக் காப் பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு குருக்கள் ஐயர்மார் சைவர் முதலி யோருக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கோயில் விக்கிரகங்கள்தாம் கட வுள் என்பதற்கும், அதற்கும் தங்கட்கும் எல்லோரும் பொருள் தரவேண்டுமென்பதற்குமாக எழுதிவைத்த சுவடிகளையும் காப் பாற்றவேண்டிய நிலைமை யேற்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைக் காப் பாற்றாவிட்டால் மக்களிடமிருந்து இந்த மனிதர்களின் வாழ்வும் போலி மதிப்பும் இழக்கப்படக்கூடுமென்பதில் ஐயமில்லை. உண் மையான எங்கும் நிறைந்த கடவுளைப்பற்றி இவர்கட்கு ஒன்றுந் தெரியாது; தெரியவும் முடியாது. தெரிந்தாலும் அவர்களைப் பற்றி இவர்கட்குக்கவலையில்லை. கவலை ஏற்பட்டாலும் அவரைக் காப்பாற்ற முன்வரப்போவதில்லை. கோயில் சாமிகளையும் சுவடி களையும் சுயமரியாதைக்காரர் ஒழித்துவிட்டால் தங்கட்கு ஆபத்து வந்து வயிறு குழிவிழுந்து போகுமே என்ற கவலையைத் தவிர வே றில்லை. இவர்கள் "கடவுளைக்காப்பாற்ற வேண்டும், சாஸ்திரம் வேத புராணம் முதலியவற்றைக் காப்பாற்றவேண்டும்" என்பதற் குப் பொருள் தங்கள் வயிற்றைக்காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதே யாகும். உண்மையில் உலகையெல்லாம் உண்டாக்கும் கடவுளுக்கு ஆபத்து ஒருநாளும் வராது. அவரால் படைக்கப்பட்ட சுயமரி யாதைக்காரரால் அவரை ஊறு செய்யமுடியாதென்று நம்பலாம். அல்லது ஆபத்து செய்யமுடியுமானால் கடவுள் சர்வசக்திமான் என்பது பொய்யாகிவிடும். கடவுளை யெதிர்த்து ஆபத்து உண்டா க்கி விடும்படியான பலத்தை சுயமரியாதைக்காரர் பெற்றிருப்பார் களானால் இந்தப் பத்தர்களால் எதிர்த்து வெற்றிபெற்றுக் கடவு ளைக் காப்பாற்றத்தான் முடியுமா? எனவே எப்படிப் பார்த்தாலும்

கடவுளைக் காப்பாற்ற சிவ பக்தர்களென்று சொல்லிக்கொண்டு புறப்பட்டு வெளிவரல் அறியாமையும் நாஸ்திகத்தனமுமாகும். எல்லாம் அவன் செயலாலேயே நடப்பதால் இவர்கள் ஆற்றின் கரைகளிலும் மலையுச்சியிலும் இருந்து ஜபமணியுருட்டிக் கடவுளை நோக்கித் தவம்புரிவதே ஒழுங்காகும். கடவுள் காரியத்தைக் கடவுள் பார்த்துக்கொள்வார். கடவுளால் முடியாது நாங்கள் தான் சண்டைக்கு வருவோமென்றால் கடவுளை நம்பாதபடு நாஸ்திகர்கள் இந்தப் பக்தர்கள்தாம் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

ஜாதிப் பைத்தியம்.

திரு. ராம சுப்பிரமணியம் எழுதுவது.

நம் நாட்டில் சீர்திருத்தங்கட்கு இதுபோது முட்டுக்கட்டைகளாக நிற்பனவற்றில் தலை சிறந்தது ஜாதிப்பைத்தியமாகும். நாட்டிற்கு என்னென்ன துன்பங்கள் ஏற்பட வேண்டுமானாலும் அவ்வனைத்தையும் உண்டாக்கும் சக்தி ஜாதிக்கட்டுப்பாட்டுக்கு மிகுதியும் உண்டு. ஜாதி என்ற இயந்திரத்திற்குள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கும் மக்களை நோக்கும்பொழுது ஒரு உண்மையான சீர்திருத்தக்காரனின் மனம் பதைக்கின்றது. பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை ஜாதி என்ற இயந்திரத்திற்குள் புகுத்தப்படுவதற்குத் துணையாக சாஸ்திரங்கள் என்ற பார்ப்பன மோசக்காரர்களால் செய்யப்பெற்ற பல கொடுங்கருவிகள் துணை நின்று மக்களைச் சித்திரவதை செய்கின்றன. தன்னை அடிமையென்று சொல்லச் செய்கின்றன. உலகத்தில் ஒன்றும் செய்ய சக்தியில்லாதவன் என்று சொல்லச்செய்கின்றன. தெருவில் செல்ல உரிமையுள்ள நாய், பன்றிக்குங்கூட இழிந்தவன் என்று சொல்லச்செய்கின்றன. கல்வி கற்று உலகத்தில் சுகமாக வாழ உரிமையில்லாதவன் என்று சொல்லப்படுகின்றன. மதம் என்றும் சமயம் என்றும் சொல்லி மக்களுக்கு வெறிஉண்டாக்கி வீண் சண்டை சச்சரவுகளைக்கிளப்பி யோக்கியனை அயோக்கியனென்றும் அயோக்கியனை யோக்கியனென்றும் சொல்லச்செய்கின்றன. மூன்று நாள் பட்டினி கிடக்கும் ஏழைக்கு ஒரு பிடி அன்னம்கூட அளிக்காதே, மூன்று வே

ளையும் மூக்குப் பிடிக்க சத்திரத்தில் சாப்பிட்ட மோசக்காரனுக்கு நாலாவது வேளையும் சாப்பாடு கொடு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒரு ஏழை கழனியிற்சிந்திப்போன தானியங்களைப் பொறுக்கி வந்து ஜீவனம் நடத்துகிறவனுயிருந்தாலும் அவனிடம் ஒரு பார்ப்பான் சென்று கேட்ட உடனே அவ்வேழை அத்தானியங்களைப் பார்ப்பானுக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் பசியோடுதானிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றது. ஒரு பார்ப்பான் வீட்டுக்கு ஒரு ஏழை சென்று குடிக்கத்தண்ணீர் கேட்டால் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகின்றது. அந்தோ! கொடுமை!! கொடுமை!! நாடு இவ்வித அயோக்கியர்களிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு தவிக்கிறதே! இனை உண்மையாக உணர்ந்த திருவருட்பா பாடிய இராமலிங்கசுவாமிகள் “ சாதியிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச்சண்டையிலே ஆதியிலே அபிமானித்து அலைகின்ற உலகீர்! அலைந்தலைந்து வீணேநீர் அழிதல் அழகலவே” என்று சொல்கிறார். இக்கொடுமைகளுக்கு உதவியாக இருக்கும் சூழ்ச்சி நூல்களின் உண்மை அறிந்து “வேதாகமங்கள் என்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர் வேதாகமத்தின் விளைவறியீர், சூதாகச்சொன்ன அலால் உண்மை வெளிதோன்ற உரைத்தல் இலை, என்ன பயனோ இவை” என்று இராமலிங்கசுவாமிகளும் கூறுகின்றார். மனிதன் அறிவை வளர்க்கத் தடையாக நிற்கும் நூல்களைத்தொலைத்தாலன்றி சாதிப்பைத்தியம் போகப்போவதில்லை. சாதிப் பைத்தியத்தைத் தொலைத்தால் நாடு மிக விரைவில் முன்னேறி மற்ற நாட்டினரைப்போல் நல்ல வாழ்வு அடையுமென்பதிற்சிறிதும் ஐயமில்லை.

பரலோகப்பித்து.

மதுரை மன்னன் எழுதுவது.

நமது நாட்டு மக்கள் இந்த உலகத்தில் உள்ள இன்பங்களைக் காட்டிலும் சிறந்த இன்பம் பரலோகத்தில் கிடைக்குமென்று நம்புகிறார்கள். கையில் அரைக்காசு இல்லாவிட்டாலும் குடிக்கக் கஞ்சியில்லாவிட்டாலும் மேலுலகத்தில் இடம் பிடிப்பதற்காகப் பிச்சையெடுத்தாவது கடன்பட்டாவது செலவு செய்ய முயல்கிறார்கள்.

இந்த உலகத்தில் எந்த சுகமுமில்லாமல் தரித்திரத்தால் துன்பப் பட்டாலும் பாதகமில்லையென்றும் மேலுலகத்தில் நல்ல பதவி கிடைக்குமென்றும்சொன்னால் கையிலிருப்பதை எளிதாகத்தட்டிப் பிடுங்கிக்கொள்ளலாம். இந்தவேலைதான் இப்போது நம் நாடு முழு மையும் நடைபெற்று வருகிறது. செத்தபிறகு எல்லா இன்பமுங் கிடைக்குமென்று சொல்லி அகப்பட்டதைப் பிடுங்கிக்கொள்வதற் குப் பல நூல்களும் பல ஸ்தாபனங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மேலுலகமென்பது எங்கேயிருக்கும்? அதற்குப் போகும் பாதை எது? அங்கு நாம் போகவேண்டிய அவசியமென்ன? யாராவது அங்கு போயிருக்கிறார்களா? போனால் அவர்கள் கதி அங்கே எப் படியிருக்கிறது? என்ற விஷயங்களைப்பற்றி எவரும் சிந்திப்பதில்லை. ஹிந்துவாகப் பிறந்தவர்கள் பரலோகங்களை நம்பித் தொலைக்கும் பணத்திற்கு ஒரு அளவே கிடையாது. எவ்வளவு படித்தவனும் மேலுலக ஆசையிலீடுபட்டு ஏமாறாமலிருக்கவில்லை. கண்ணுக்குத் தெரியாதென்றும், போனவர் திரும்புவதில்லையென்றும், இங்குள் ளவன் மயங்கி ஏமாறக்கூடிய பொருள்கள் யாவும் அங்கே உண் டென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இங்கே கண்ணுக்கு முன்னால் நேருக்கு நேரே உள்ள யாவும் பொய்யானதென்றும், அழிந்து போகுமென்றும் கூறி அறிவைக் கலக்கியிருக்கின்றனர். தனக் குப் பக்கத்திலிருக்கும் மனைவியும் குழந்தைகளும் தான் குடியிருக் கும் பிரமாண்டமான வீடும் மற்றப் பொருள்களும் இந்தப் பெரிய உலகமும் பொய்யானதென்று சாஸ்திரம் எழுதிவைக்கப்பட்டிருக் கிறது. ஆனால் இதுவரையில் எவரும் பார்க்காததும் உடலோடு எவராலும் செல்லமுடியாததும் சென்றவர் திரும்ப முடியாதது மான உலகங்கள் இருப்பதாகவும் அவை என்றுமே அழியாதன வென்றும் அங்கு சகல இன்பங்களுமுண்டென்றும் ஏட்டில் எழு திப் பணம் பிடுங்கிப் பலர் தின்று உயிர்வாழ்கின்றனர். ஏமாந்த ஹிந்து ஜனங்கள் ஏட்டிலெழுதிவைத்திருக்கிற நாவல் உலகத்தில் சுகமனுபவிக்க நினைத்துப் பொருளை அழித்துக்கொண்டு ஏமாறு கின்றனர். இப்படிப்பட்ட அறியாமை தொலைந்து, மூடியிருக்கிற கண்கள் திறக்கப்படவேண்டும். மேலுலகத்தைப்பற்றி திரு சுப் பிரமணியபாரதியார் கூறியுள்ள ஒரு பாட்டைமட்டும் இங்கு எடுத்துக்காட்டுகிறேன்.

செத்த பிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திட லாமென்றே எண்ணியிருப்பார்
பித்த மனிதர் அவர்சொலும் சாத்திரம்
பேயுரை யாமென்றிங் கூதேடா சங்கம்.

பார்ப்பனப் பித்தலாட்டம்.

நாளிது புரட்டாசிமீ 12உ கோ. லெட்சுமிபுரத்தில் திரு. சோ. முருகப்பர் பேசியதின் சுருக்கம் வருமாறு:—

இந்த நாட்டிற்கும் மேல்நாட்டிற்குமுள்ள வித்தியாசங்களைக் கவனியுங்கள். நாளுக்கு நாள் மற்ற நாட்டார் அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றனர். இந்த நாட்டில் செய்யும் முயற்சி யொன்றும் உருப்படியாகிறதில்லை. இரண்டொரு குறிப்பைக் கூறுகிறேன். தபால் அனுப்பும் முறையானது காலதாமதப்படுகின்றதென்று தந்தியைக் கண்டுபிடித்தனர். தந்தியில் பாஷை பேசுவதை விட்டு டெலிபோன் கண்டுபிடித்து நேருக்கு நேரே பேச வழிகண்டனர். அதிக தூரத்திலிருப்பவர்களுடன் இருந்த இடத்திலிருந்தே நினைத்தபோது வேண்டிய விஷயங்களைப் பேசிக்கொள்ளும்படி டெலிபோன் அமைத்திருக்கின்றனர். டெலிபோன் பேசும்போது கேட்க ஆளில்லையென்றால் சொல்லவேண்டிய விஷயத்தை எழுதி வைக்கவேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பெற்றிருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெளியூருக்குப்போகிறவர் சிலவார்த்தைகளை டெலிபோனுக்கு முன்னாலறிவித்துவிட்டால் எங்கிருந்து யார் கேட்டாலும் இந்த பதிலை டெலிபோன் தானாகவே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறதாம்.

கடலிலிருக்கும் கப்பலுக்கும் கரைக்கும் தந்தியில் தாக்கல் பேசிக்கொள்ளமுடியாதிருந்த நிலையின் கஷ்டம் கம்பியில்லாத் தந்தியால் நீங்கியது. அம்முறை பல இடங்கட்கும் பரவி கம்பியில்லாமலே செய்தி பேசும்படியான வசதியை உண்டாக்கிவிட்டனர். அதுமட்டுமல்ல? ரேடியோ மூலம் சீமையில் நடக்கும் விஷயத்தை அப்பொழுதே இந்த ஊரில் தெரிந்துகொள்ளும் வசதி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இன்று மாலை மூன்று மணிக்கு கொழும்பில் நடைபெறும் ஒரு சங்கீதக் கச்சேரியை அதேநேரத்தில் இவ்வூரிலிருந்தே கேட்டு மகிழலாம். இப்படியே கட்டை வண்டியிலேறி கஷ்டப்படாமல் ரயில் வண்டி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தண்டவாளமில்லாத விடங்களிலும் ஓடும்படி மோட்டார்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அதைவிட அருமையாக ரோடுகள் போடவேண்டிய அவசியத்தை எதிர் பாராமல் ஆகாயத்தில் பறக்க ஆரம்பித்து

விட்டனர். இப்பொழுது கட்டப்படும் ஒரு ஆகாயக்கப்பலில் நூறு பிரயாணிகட்குப் படுக்கையறைகளுடனும், குளிக்குமறைகளுடனும், மற்ற பல வசதிகளுடனும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று செய்தி கிடைக்கிறது. நாற்பது ஐம்பது வருடங்கட்கு முன்னால் வெளி நாடுகளுக்குக் கப்பலேறிச் சென்றவர்கள் கப்பலேறும்போது எண்ணை தேய்த்து முழ்கி கோடி வேஷ்டியுடுத்தி மடிமனிடம் வாய்க்கரிசியும் வாங்கி முடிந்துகொண்டு செல்வார்களென்பதை உங்களில் சிலராவது கேட்டிருக்கலாம்? பழைய காலத்துப் பாய்க்கப்பல் புறப்பட்டால் எப்பொழுது புறப்படுமென்றும் எப்பொழுது போய்ச்சேருமென்றும் இடையில் என்ன ஆபத்து ஏற்படுமென்றும் சொல்லமுடியாது! காற்று எந்தப்பக்கத்தில் அடிக்கின்றதோ அந்தப்பக்கம் கப்பல் போய்க்கொண்டிருக்கும். கரையிலிருப்பவர் கப்பலில் போனவர் செய்தியை எந்த விதமாகவும் தெரிந்து கொள்ளமுடியாது. குறிப்பிட்ட கரைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாரா? இறந்தே போனாரா? என்ற செய்தி பலமாதங்கட்குத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. இப்பொழுது மேல் நாட்டார் செய்திருக்கும் கப்பல்களின் தன்மையைப் பாருங்கள். கொழும்பிலிருந்து இத்தனை மணிக்குக் கப்பல் புறப்படுமென்று சொல்லிப்புறப்படுகிறான். மூன்றுநாள் இருபது மணி நேரம் முப்பது நிமிஷத்தில் பிடிக்கிறேனென்று சொல்லி அந்தப்படி சிங்கப்பூர் துறைமுகத்தில் இறக்கிவிடுகிறான். காற்றையோ கடல்அலையையோ லக்ஷியம் செய்வதில்லை. தண்டவாளத்தில் ரயில் ஓடுவதுபோல் ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் கடலில் கப்பல்கள் ஓடித்திரிகின்றன. அந்தக் கப்பலிலிருப்பவர்களோடு கரையிலிருப்பவர்கள் அவசியமிருந்து பேசவேண்டுமென்றால் கம்பியில்லாத் தந்தியின் மூலம் பேச வசதியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்திகளை மேல்நாட்டு மக்கள் நாள்தோறும் கண்டுபிடித்துப் பயன் பெற்று வருகின்றனர். இந்நாட்டு மக்கள் எப்படியிருக்கின்றனரென்பதை யோசித்துப்பாருங்கள். ஒருவன் சாம்பலைப்பூசிக்கொண்டு முத்திக்குப்போகிறேனென்கிறான். புளியோதரையைவிட சர்க்கரைப்பொங்கல் சிறந்ததென்று கோவிலில் கட்டளை ஏற்படுத்தி மானியம் விடுகிறான். ஊரிலேயுள்ள ஆயிரம் குழந்தைகள் பாலில்லாமல் சாகும்போது கன்றையும் இழுத்துக்கட்டிவிட்டுப்

பாலைக்கறந்து குடம்குடமாகக் கோயிலில் விக்ரஹத்தின் தலையில் கொட்டி அரஹரா வென்று கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளுகிறான். ஊரிலே ஆயிரக்கணக்கான ஏழைகள் கஞ்சிக்கு அலைந்து பட்டினி கிடந்து சாகும்போது கோயிலிலிருக்கும் கல் விக்கிரஹத்திற்கு தினம் எட்டுக்காலம் பூஜை நடக்கின்றது. சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எலும்பைப் பெண்ணாக்கினார் ஏடு எதிரேறவிட்டார் சுந்திரமூர்த்திகள் முதலையுண்ட பாலனையழைத்தாரென்றெல்லாம் ஊர் ஊராகப் போய்ச் சொல்லிப் புலம்புவதால் ஆகிறபயன் என்ன? இதைக் கேட்கின்ற ஜனங்கள் என்ன நன்மையடைகிறார்கள். பாத காணிக்கை கொடுத்து அவர்கள் காலில் கும்பிட்டு விழுவதுதான் கண்ட பலனாக விருக்கிறது. ஒருபுறம் பார்ப்பான் கொள்ளை, மற்றொரு புறம் சைவன் கொள்ளை, ஒருபுறம் கோயில், ஒருபுறம் சடங்கு ஒருபுறம் பண்டிகை, ஒருபுறம் கல்யாணம், ஒருபுறம் கருமாதி ரத்தத்தைப் பிழிந்து தேடுகிற பணமெல்லாம் இவற்றிற்குப் போட்டு அழுகவே போதவில்லை. இவற்றிற்குக் கொடாவிட்டால் சாமி கோபிப்பார். பிள்ளை பிறவாது. நரகம் கிடைக்கும். பிதுர் சாபம் வரும். வாழ்வில் பல எதிர்பாராத கஷ்டங்கள் வரும். நோவு வரும் சாவு வரும் என்றெல்லாம் பயமுறுத்தப்படுகின்றன. இந்தப் பித்தலாட்டங்களையெல்லாம் நம்பி ஏமாந்து பயந்து பணம் கொடுக்கும்படியாக ஜனங்களுடைய மூளையைத்திருப்பிவிட்டனர். அதற்கு முதலாவது செய்த சூழ்ச்சி கல்வியறிவை நாசம் செய்ததாகும். இரண்டாவது, மோக்ஷம் நரகத்தைக் கற்பித்துப் பேராசையையும் பெரும்பயத்தையு முண்டாக்கியதாகும். இவற்றை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு இந்த நாட்டுமக்களை அழிவு முகமாகத் திருப்பி வைத்திருக்கின்றனர். இந்நிலையில் அபிவிருத்தி எப்படியுண்டாக முடியும்? கல்விச்சாலைக்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை. தொழிற்சாலைக்கு உதவியில்லை. ரோடு வசதி, தண்ணீர் வசதிக்கு எவர் பணம் உதவுகின்றார்? ஊர்தோறும் வைத்தியம் செய்துகொள்ளவாவது வசதியிருக்கின்றதா? இவைகளெல்லாம் ஏன் அபிவிருத்தியடையவில்லை? மேல் தேசங்களைப் போல இத்தேசத்து மக்கள் ஏன் பெரிய பெரிய ஆராய்ச்சிச் சாலைகளையும் அறிவு நிலையங்களையும் ஏற்படுத்தித் தங்கள் குழந்தைகளைப்படிப்பிக்க முன்வரவில்லை. இதை நன்கு சிந்தித்துப்பாருங்கள். இங்குள்ள சாஸ்திர இதி

காச புராணங்கள் யாவும் ஒரு முகமாக இந்த அபிவிருத்திகளை வெறுக்கின்றன. "இந்த உலகம் நிலையற்றது. மனைவி மக்கள் நிலையற்றவர்கள். தொழில்கள் நிலையற்றன. செல்வம் நிலையில்லாதது. மனிதன் உடம்பே நிலையில்லாதது. ஆதலால் கிடைக்கிற பணத்தையெல்லாம் கொண்டுவந்து அபிஷேகமென்றும் தளுகை நைவேத்தியமென்றும் கும்பாபிஷேகமென்றும் உபதேசமென்றும் அர்ச்சனையென்றும் ஆராதனையென்றும் பரிகாரமென்றும் தீர்த்த யாத்திரையென்றும் சவுண்டியென்றும் சஷ்டியப்தபூர்த்தியென்றும் எங்களிடம் கொடுத்துவிட்டுப்போங்கள். அதுதான் புண்ணியம். இப்படியெல்லாம் எங்கட்குத்தராவிட்டால் மீளா நரகத்திற்குப்போவீர்கள்" என்று எழுதித்தீர்த்திருக்கின்றான்.

இந்தப்புரட்டு ஒழிந்து ஜனங்கட்கு உணர்ச்சியுண்டாகி சரியான வழியில் பணம் செலவிடப்பட்டாலன்றி நாடு அபிவிருத்தியடைய வழியில்லை. மனிதன்மேல் புல்லுருவி மாதிரி பார்ப்பாரப்பித்தலாட்டம் வளர்ந்து நாசப்படுத்துகின்றது (இந்த சமயத்தில் கூட்டத்தில் ஒரு கல் வந்து விழுந்தது) யாரோ அக்கிராரப் பக்கத்திலிருந்து ஒருவன் கல்லை எறிகிறானென்று ஒருவர் சொன்னார். ஆத்திரத்தோடு சிலர் எழுந்தனர்.) இந்தக்கல்லுக்கெல்லாம் பயப்படமுடியுமா? ஆத்திரப்படாதீர்கள். கையாலாகாதவன் கல்லைவிட்டு எறிகிறான். நான் கூறுவதற்கு ஏதாவது சமாதானம் சொல்லி சமாளிக்கக்கூடுமானால் இப்படிவரட்டும். அப்படியல்லாமல் அக்கிராரத்துப் பார்ப்பனரெல்லாரும் இருட்டில் மறைந்திருந்து கேட்டுக் கல்லெறிவது வெட்கம் கெட்டதனமல்லவா? செட்டிநாட்டில் வயிற்றுப்பிழைப்புக்குக் காத்திருக்கும் பார்ப்பனர்களின் யோக்கியத்தனமும் அவர்கள் படிப்பு எவ்வளவென்பதும் எனக்குத்தெரியும். அனேகமாக நூற்றிற்குத் தொண்ணூற்றைந்து பேருக்கு சமஸ்கிருதமும் தெரியாது. தமிழும் தெரியாது. இவ்வளவு பேர் கூடியிருக்கும் இந்தக்கூட்டத்தில் கல்லெடுத்து எறிவதென்ற ஒன்றே அவர்கள் யோக்கியதையை விளக்கவில்லையா? இவர்கள்தான் நம்மை முத்திக்கு அனுப்புகிறவர்கள்! குண்டு மருந்துகளையும் துப்பாக்கி பீரங்கிகளையும் சண்டைக் கப்பல்களையும் ஆகாயக் கப்பல்களையும் வைத்திருக்கும் வெள்ளைக்கார ராஜாங்கத்தோடு சண்டை போட்டு அவர்களை இந்த

தேசத்தைவிட்டு ஓட்டிவிடலாமென்று கருதி நமது நண்பர்கள் சுயராஜ்ஜிய இயக்கம் நடத்துகிறார்கள். வெள்ளைக்காரர் வெடி குண்டு ஆகாயக்கப்பலில் கொண்டுவந்து ஒன்று போட்டால் பல வூர்களைச் சாம்பலாக்கிவிட முடியும். ஆனால் இந்த ஐயர்மார்களின் கூளாங்கல்லு என்ன செய்யப்போகின்றது? இங்கு கூடியிருக்கிற நீங்கள் ஆளுக்கொரு கல்லெடுத்தால் இந்த அக்கிரகாரம் என்னவாகுமென்பது அவர்கட்குத் தெரியாது. ஆனால் அது நமது கடமையல்ல? இங்கு நடக்கும் கல்யாணத்தில் அய்யர்கள் மந்திரங்கள் சொல்லி பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும் உயர ஏற்றிவிடுவதாக நம்மவர்கள் நினைக்கின்றார்கள். சுப்பியைப்போட்டுக் கொளுத்தி பசுநெய்யை அதில் கொட்டிப் புகையவைத்து பெருச்சாளி பிடிப்பதைத் தவிர வேறென்ன நடக்கிறது? அப்போது சகஸ்திர நாமத்தைச் சொல்லுகின்றனர். அது தெரியாதவர்கள் நிகண்டு படிக்கின்றார்கள். அதில் கழுதையின் பெயர் குதிரையின் பெயர் பரமசிவன் பெயர் எல்லாம் வரும். இதுவும் தெரியாதவர்கள் வானத்தில் உச்சம் பார்க்கிற பிரபவச் சுவடியை ஒப்பிக்கின்றார்கள். இது உண்மையல்லவென்று இந்த அக்கிராரத்து ஐயர்கள் சொல்லட்டும். இம்மூன்றைத் தவிர வேறு மந்திரமாவது வேதமாவது சொல்வதில்லை. திவசத்தில் சொல்பவைகளைத் தமிழில் சொன்னால் வேடிக்கையாக விருக்கும். அதற்காகத்தான் சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லி மிரட்டுகின்றனர், 'கதலீபலம் நாளீகேரம் குளகண்டம் நிவேத்தியாபயாமீ' என்றால் பெரிய மந்திரத்தை அய்யர் கூறிவிட்டாரென்று கருதுகின்றனர். கதலீபலம் என்றால் வாழைப்பழம் என்று பொருள். நாளீகேரமென்றால் தேங்காய் மூடி என்று பொருள். குளகண்டமென்றால் வெல்லக்கட்டி. வாழைப்பழமும் தேங்காயும் வெல்லமும் சாப்பிடத் தருகிறேனென்று பொருள். இப்படியே ஒவ்வொன்றையும் பிரித்துப் பார்த்தால் அத்தனையும் மிரட்டலும் ஏமாற்றமும் என்பது விளங்கும். என் தகப்பனாருக்குத் திவசம் கொடுக்கிறேன் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அந்தத் திவசத்தை யாரிடம் கொடுத்தனுப்பலாம். என் தகப்பனாருக்கு ஒழுங்காகக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கக்கூடியவரிடத்தில் தானே கொடுத்தனுப்ப முடியும். வெகு தூரத்தில், ஒருவராலும் போகமுடியாததும், போனவர் திரும்பி வரமுடியாததும், கடிதப்

போக்கு தந்திப்போக்கு வரவு இல்லாததும், எந்தவிதமாகவும் போய்ச்சேர்ந்த செய்தி தெரிந்துகொள்ள முடியாததுமான இடத்துக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கையுள்ள ஆளிடம் அனுப்பவேண்டுமென்பதை நீங்களே யோசித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள். என் தகப்பனார் உயிருடனிருக்கிற வரை இந்த ஐயர்கள் அவரைச் சூத்திரன் என்று சொன்னார்கள். தங்களைத் தொட்டால் தீட்டாகுமென்றார்கள். எருமைமாட்டைத் தொட்டுப் பால்கறக்கிற இவர்கள்மேல் தவறிப்பட்டுவிட்டாலும் தீட்டாகிவிட்டதென்று கூறித் தலைமுழுகினர். என் தகப்பனார் தொட்ட சாப்பாட்டை இவர்கள் சாப்பிடமாட்டார்கள். இவர்கள் சாப்பாட்டில் கூட வைத்துச் சாப்பிடமாட்டார்கள். இவர்கள் சமைத்து உள்வீட்டில் வைத்திருக்கிற பதார்த்தத்திலோ தண்ணீரிலோ கொஞ்சத்தை யெடுத்து முன்னாலே கொடுக்கமாட்டார்கள். மறந்து கொஞ்சம் கொடுத்துவிட்டால் பாக்கியுள்ளவையெல்லாம் சேஷமாகிவிட்டதென்று தெருவிற்கொட்டுவார்கள். சாகக்கிடந்தாலும் கையைத் தொட்டுப் பார்க்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர் செத்தவுடன் அவருக்குப் பதிலாக எனக்குத் தகப்பனென்று வந்து உட்கார்ந்து காய்கறி அரிசி பருப்புக் கேட்டால் கும்பிட்டு விழுந்து கொடுக்கமுடியுமா? அவன் வருவது ஒழுங்கா? கொடுப்பது முறையா என்று கேட்கிறேன். உயிரோடிருக்கிறபோது எருமை மாட்டிற்குக்கூடக் கீழாக மதித்து ஒத்திப்போ ஒத்திப்போ என்று சொல்லித் துரத்திய இந்தப் பேர்வழிகளிடம் சாமான்களைக் கொடுத்தனுப்பலாமா? கொண்டுபோய் ஒழுங்காகக் கொடுப்பார்களா? இவர்களிடம் கொடுத்துவிடுவதைவிட நோய்ப்பட்டு அவர் படுக்கையில் கிடந்தபோது இரவும் பகலும் கைபிடித்துப் பார்த்து மருந்துகொடுத்துப் பிழைக்க வைப்பதற்கு அரும்பாடுபட்ட டாக்டரை நம்பலாம். அல்லது இரவு பகல் விழித்து மலஜலம் எடுத்து விசிறி வீசி ஈ எறும்புகளை ஓட்டிப் படுக்கவைத்து வேட்டி துவைத்து உபசாரம் செய்த வேலைக்காரனிடம் கொடுக்கலாம். அவர்கள் உண்மையாகவே முடியுமானால் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பார்களென்று நம்ப இடமுண்டு. பார்ப்பானிடம் கொடுப்பது எவ்விதமான ஒழுங்குக்கும் விரோதமாகுமென்று கூறுகிறேன்: அடுத்த மாதம் ஐப்பசி மாதம். காவேரிப்புராணக்

கொள்ளை நடத்த அய்யர்கள் ஆரம்பிப்பார்கள். இந்த ஊரில் எத்தனையிடத்தில் ஆபீஸ் வைக்கப்போகிறார்களோ தெரியாது. காரைக்குடியில் மட்டும் சுமார் ஐம்பது இடங்களில் அய்யர்மார்கள் உட்கார்ந்து பிடுங்கித் தின்பார்கள். உப்பு, புளி, மிளகாய், அரிசி, பருப்பு, கத்தரிக்காய், புடலங்காய் என்று அகப்பட்டதைச் சுற்றுவார்கள். ஏமாந்த பெண்கள் இவைகளைக்கொடுத்து அவர் காலில் விழுந்து கும்பிட்டுவிட்டு வீடு திரும்புவார்கள். புருஷனே தெய்வம் வேறு தெய்வம் பெண்கட்குக் கிடையாதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பார்ப்பான் காலருகில் அத்தனை பெண்களும் விழுந்து கும்பிடுகின்றனர். மேல் உலகத்தில் நடக்குமென்று சொல்வதை விளக்கிச் சொன்னால் சிலர் மூளைக்கு விளங்காமலிருக்கலாம். காவேரிப் புராண சங்கதியப்படியல்ல? கண்ணுக்கு முன்னாலே செய்யும் பகிரங்கப் புரட்டாகும். காவேரியென்பது ஒரு ஆறு. மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில் பெய்யும் மழைத்தண்ணீர். பூமியில் புரண்டு ஓடி வருகின்றது. மேட்டூர் அணையில் பெருகி பவானி, ஸ்ரீரங்கம், திருவையாறு, மாயவரம் முதலிய ஊர்களின் வழியாக காவேரிப்பூம்பட்டினத்திற்போய்க் கடலோடு கலக்கின்றது. இனி இங்குள்ள ஒவ்வொருவரும் அறிவீர்கள். மற்றவிடங்களில் மழைபெய்து ஓடுவதைப்போலவே காவேரித் தண்ணீரும் மழைபெய்து ஓடிவருகின்றது. தலைக்காவேரி முதல் காவிரிப்பூம்பட்டினம் வரை உள்ள ஒவ்வொரு முக்கியமான ஊர்களிலும் சென்று தலைமுழுகின ஆச்சிமார்கள் பலருண்டு. எங்கும் ஒரே மாதிரித் தண்ணீராகத்தான் காவேரி ஓடுகிறதென்பதை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது! இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆற்றுத் தண்ணீருக்கு "துலாக்காவேரி மகாத்மியம்" என்று ஒரு ஏட்டை எழுதி வைத்துக்கொண்டு தட்டிப்பிடுங்குகின்றனர். காவேரி ஒரு பெண்ணென்றும் அவள் தவழ்ந்தாளென்றும் நடந்தாளென்றும் ஓடினாளென்றும் பெரியமனுஷியானாளென்றும் முனிவரைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டாளென்றும் படிக்கின்றனர். இந்தப் படிப்பற்ற ஜனங்கள் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு காவேரியம்மாள் கலியாணத்திற்குத் தங்கத்தில் தாலி செய்து பார்ப்பானுக்குத் தானம் செய்தால் புண்ணியமென்று நம்புகின்றனர். ஆற்றிலோடும் தண்ணீருக்குத் தாலி கட்டியதாகக் கதையெழுதி ஊருக்கு ஐம்பது இடத்

தில் உட்கார்ந்து படித்துப், படிக்குமிடங்களிலெல்லாம் தாலி வாங்குகின்றனர். காவேரியாற்றுத் தண்ணீரில் ஆயிரமுறை விழுந்து குளித்து அது தண்ணீர் தான் என்றறிந்த ஆயிரக்கணக்கான பெண்மக்கள் பார்ப்பானைக் கும்பிட்டு விழுந்து அவள் பெண்ணென்று சொல்வதை நம்பித் தாலிசெய்து கொடுப்பதோடு உப்பு, புளி, மிளகாய், அரிசி, பருப்பு, காய்கறி வகையறுக்களை பயபக்தியோடு கொடுக்கும் நிலைமைக்கு ஜனங்களையாக்கிவைத்திருக்கின்றானென்றால் நெஞ்சு கொதிக்கவில்லையா? ஒரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணிடம் இப்படி ஒருவன் புராணம் படித்தால் தனது பூடுசுக்காலால் உதைப்பாள் என்பதில் ஏதாவது சந்தேகமுண்டா? பெண்மக்கள் படிக்கக்கூடாதென்று சாஸ்திரமெழுதிக் கட்டுப்படுத்தி அறிவை வளரவொட்டாமல் தடுத்ததின் பயன் என்னவென்பது இதிலிருந்து விளங்கும். பெண்மக்களின் அறிவைக் கெடுத்து தங்கட்கு அடிமையாக்கிக்கொண்டதினால் பிள்ளைகுட்டியோடு கூடிய குடும்பமே தங்கட்கு அடிமையாகுமென்பதை யுணர்ந்தனர். இந்தக் காவேரிப் புராணமானது உப்பு, புளி, மிளகாய், தாலி, பணம் ஆகியவற்றை இங்குள்ள பார்ப்பான் பிடுங்குவதோடு போவதில்லை. இங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காவேரியில் போய் தலைமுழுகு என்று எழுதிப்படித்துத் துரத்தியடிக்கின்றான். 'ஐப்பசி மாதத்தில் காவேரியில் முழுகாவிட்டால் பாவமென்கின்றான். உடனே பிள்ளைகுட்டியை அழைத்துக்கொண்டு விழுந்தடித்துக் காவேரிக் கரைக்கு இந்த ஜனங்கள் ஓடுகின்றனர். அங்கே தர்ப்பைப்புல்லை வைத்துக் கொண்டு அய்யர்கள் வழிமறிக்கின்றனர். "காசைக்கொடுத்து விட்டுத் தண்ணீரிலிறங்கு! இல்லையேல் பயனில்லை" யென்கின்றனர். பயந்து நடுங்கிப்போய் சங்கர்ப்பம் தர்ப்பணம் இரணிய சிரார்த்தம் முதலியவற்றைச் செய்து பணத்தைக் கொடுத்து தர்ப்பைப்புல் லைசென்ஸ் வாங்கி கையில் மாட்டிக்கொண்டு தலைமுழுகுகின்றனர். ஆற்றிலோடும் தண்ணீருக்கு அய்யர்மார் தயவென்ன என்பதே என்னுடைய கேள்வி. ஆற்றில் குளிக்கவேண்டுமென்று ஆசையிருந்தால் அசுத்தமில்லாத துறையைப் பார்த்துப்போய் முழுகவேண்டியதுதானே அறிவுடைமை! இங்குள்ள பார்ப்பனக் கூட்டம் புராணம் படித்து அகப்பட்டதைச் சுருட்டிக்கொண்டு ஆற்றங்கரைக்கு விரட்டுவதும் அங்கேயுள்ளவர்கள் அகப்பட்டதை

பிடுங்கிக்கொள்வதும் இரண்டிடத்திலும் கொடுத்துவிட்டுப் புண்ணியம் வந்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு நமது ஜனங்கள் ஏமாந்துபோவதுமாகமுடிகின்றது. இம்மாதிரியானகொள்ளை நாள்தோறும் நடந்துகொண்டுதானிருக்கிறது. பணம் நிறைய உள்ளதும் படிப்பில்லாத பெண்மக்கள் நிறைந்ததும் தண்ணீரில்லாத காடுமாகிய இந்தச் செட்டிநாட்டில்தான் காவேரிப் புராணம் படிக்க முடியும். திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் கங்கைக்கரையிலும் ராமேசுவரத்திலும் காவேரிப்புராணம் படிக்கமுடியாது. படிப்பதுமில்லை. மேல்நாட்டில் ஆண்மக்கள் எவ்வளவு படித்திருக்கின்றனரோ, அவ்வளவு பெண்மக்களும் படித்திருக்கின்றனர். ஆகாயக் கப்பலிலேறிப் பதினெண்ணாயிரம் மைல் ஒரு பெண் பறக்கின்ருள். இருபது மைல் தூரம் கடலில் ஒரு பெண் நீந்துகிருள். உத்தியோகங்களில் எண்ணற்ற பெண்கள் அமர்ந்திருக்கின்றனர். மாதம் இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் சம்பளம் வாங்குகின்ற பெண்மணிகள் பலருண்டு. எல்லாத் துறைகளிலும் எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் எல்லா உத்தியோகத்திலும் பெண்மக்களீடுபட்டிருக்கின்றனர். நமது பெண்மக்கள் ஓலைப்பெட்டி முடைந்து ஒரு பகலுக்கு ஒன்றரையணு சம்பாதிக்க முடியும். அல்லது சாணிதட்டி முக்காலணு சம்பாதிக்க முடியும். புருஷன் எச்சில் இலையில் தின்பது முத்திக்கு வழி! திருப்பதிக்குப் போய் மொட்டையடிப்பது மோக்ஷம்! பெண்ணுக்குப் படிப்பு எதற்கு? என்ற எண்ணந்தானே படிந்திருக்கிறது. சகோதரிகளே எச்சிலிலையில் தின்னுதீர்கள்! எச்சிலிலை மனிதர் உண்ணத்தக்கதல்ல. சில மடத்துச் சாமியார்களின் எச்சில் இலையில் சாப்பிடுவதற்குப் பலர் நான் நீ என்று சண்டையடித்துக்கொள்வதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். எச்சிலிலையில் சாப்பிடும்படியான அடிமைப்புத்தியிருக்கிற வரையில் ஓரணுவளவுகூட முன்னேற்றமேற்பட முடியாது. ஆதலால் அவ்வழக்கத்தைவிட்டொழியுங்கள். ஒவ்வொருவரும் காலில் மிதியடி போட்டுக்கொள்ளல்வேண்டும். குடைபிடித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். வெளிநாட்டுப் பெண்கள் எல்லாருமிப்படிச்செய்கின்றனர். அதனுல் வானமிடிந்து விழுந்துவிடவில்லை. இந்து சில பெண்கள் துணிந்து முன்வந்தால் எல்லாம் சரியாகிவிடும். சில கிழடுகள் இதைப்பார்த்துச் சிலநாளைக்கு உர் என்று உறுமும்.

சண்டை வந்தபோது எந்தப்பாட்டைப் படிக்கலாமென்று சை பிறகு ஒத்துப்போகும். ஒரு பெண் சீர்திருத்தத்தைக் கையாள்வ தென்றால் கஷ்டந்தான். அவர்கள் சீர்திருத்தத்தின் நன்மைகளை யுணர்ந்து முன்வந்தால் புருஷன் விடமாட்டான். புருஷன் ஒத் துக்கொண்டால் தாய், தகப்பன், மாமன், மாமி முதலியவர்கள் விடமாட்டார்கள். அவர்களும் சாடையாக விட்டுவிட்டால் சுற் றத்தார்கள் உறுமுவார்கள். அவர்கள் விட்டாலும் ஊரிலுள்ள கிழடுகள் விடமாட்டா! இது எனக்குத் தெரியும். என்றாலும் பெண்மக்கள் துணிந்து வீரத்தோடு முன்வந்தால் சில மாதத்தில் உறுமுகிறவர்களெல்லாம் உறுமிவிட்டுப் பின் அடங்கிப்போவார் களென்பது நிச்சயம். நம்முடைய சுகவாழ்விற்கு நாமே பொறுப் பாளி. நாம் சுகமாக இருப்பதைப்பார்த்துப் பொறாமையினால் கேலி செய்வார்கள். நாம் கஷ்டப்பட்டால் அப்போது பார்த் துச் சிரிப்பார்கள். இதுதான் ஊர் ஜனங்கள் செய்யும் உதவி. ஆதலால் அவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட்டால் நாம் சுகமாக இருக்க முடியாது. துணிந்து சௌகரியமாக இருங்கள்!

ஒன்றுக்கொன்று முரண்

புராண ஆபாஸம்.

உண்டான கருப்பத்தை அழிக்கும் வழி.

புராணம் உண்மை; இதிகாசம் உண்மை; எழுதிவைத்த ஏடெல்லாம் சத்தியம் என்று சில அசடுகள் சொல்கின்றன. ஒன் றும் விளங்காமல் இருட்டில் கிடந்து அவையெல்லாம் உண்மை யென்று கூறி இடர்ப்படுவார்க்கு 'சர்ச்லைட்' போட்டுக்காட்டினால் நலமாக இருக்குமல்லவா? பொறுமையாகப்படியுங்கள்! கோபப் படாதீர்கள்! புராணங்களைக் கிளறினால் குப்பையைத் தவிர வேறில் லை. நான் அதில் காலத்தைக் கடத்தப்போவதில்லை. ஒவ்வொன்றி லும் மச்சம் காட்டுகிறேன். சைவசமயாச்சாரியாருள் ஒரு முக்கிய மானவர் அப்பர் சுவாமிகள். தேவாரப்பாட்டுகள்தான் சைவத்தில் சிறந்தனவென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. வைணவரோடு பெரிய

வர்கள் கூடிக் கயிறு சாத்திப்பார்த்தனராம். அதில் வந்த பாட்டைக்கொண்டு வெற்றியடைந்ததாகக் கதை. அந்தப்பாட்டு கடவுளைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறதென்றால்,

"என்னின் அல்லான், ஒப்புடையனல்லன் ஒருவனல்லன் ஓர் ஊரனல்லன் ஒருவமன் இல்லி, அப்படியும் அந்நிறமும் அவ்வண்ணமும் அவன் அருளே கண்ணாகக் காணினல்லால், இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக்காட்டொணாதே"

என்று கூறுகிறது. கடவுளுக்கு உருவமில்லை குணமில்லை நிறமில்லை. இதே கடவுளைப்பற்றி, தாயுமானவர்,

"அங்கு இங்கு என்னாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி, அருளோடு நிறைந்தது எது? தன் அருள்வெளிக்குளே தங்கும்படிக்கு இச்சைவைத்து உயிர்க் குயிராய்த் தழைத்ததெது? மனவாக்கினு தட்டாமல் நின்றதெது?" என்றும், பலவாகக் கூறினர். கண்ணுக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத பரவெளியாக இருப்பது கடவுள் என்று பலரும் கூறியிருக்கின்றனர். அந்தக்கடவுளைப்புராணக்காரர் படுத்தும் பாட்டைப்பாருங்கள்!

காஞ்சிப்புராணமென்று காஞ்சிபுரத் தலபுராணமொன்று இருக்கிறது. இதனைப்பாடியவர் லேசான ஆளல்ல. மகாமகா மகிமைபெற்ற சிவஞான யோகிகளாவர். அப்பெரியார் திருவாய் மலர்ந்த காஞ்சிப்புராணத்தில் கடவுளைப்படுத்தியிருக்கிற பாடும் ஆபாஸமும் எப்படியிருக்கிற தென்பதற்கு ஒரே ஒரு சாம்பிள் தருகிறேன். அதில் சுரகரீசப்படல மென்பதொன்று.

ஷை படலம் பாட்டு 27.

"... ...கந்தனை நல்கவேண்டிச்,
சீரிமயத்து மடப்பிடியைத் திருமணஞ்
செய்தபின் எய்தி அங்கண்,
ஏரியல் அந்தப்புரத்தின் மன்னி
இன்பக்கலவி நடத்தலுற்றான்"

பரமசிவன்—உருவமில்லாத பரம்பொருளான பரமசிவன் சுப்பிரமணியசுவாமியைப் பெறுவதற்காகப் பார்வதியைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டு அந்தப்புரத்திலே கலவி நடத்த ஆரம்பித்தார் என்று இப்பாட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

—ஷை படலம் பாட்டு 28.

"வண்டுஇமிர் கூந்தல் இமயவல்லி வனமுலைதாக்க மகிழ்ந்து புல்லிக், கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றுப் பன்னாள் கலவிப் பெருநலம் துய்க்கும் காலை, அண்டர் உணர்ந்து வெருவி அஞ்சி அம்பிகை தன்பால் கருப்பவீறு, கொண்டிடுமுன்னம் சிதைவு செய்யும் கொள்கையின் அங்கியை யேவினார்கள்"

வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடைய பார்வதியின் அழகிய தனங்கள் அழுந்துவதனால் மகிழ்ச்சியடைந்து கட்டித் தழுவி அவளைக்கண்டும் இசைகேட்டும் அதரபானம் உண்டும் உயிர்த்தும் கட்டிப்பிடித்தும் பலநாள் கலவியாகிய பேரின்பத்தை பரமசிவன் நடத்தினார். அதனைத்தேவர்கள் அறிந்து நடுங்கிப் பயந்து அம்பிகை வயிற்றில் கருப்பம் முற்றுவதற்கு முன்னால் சிதைத்து விடவேண்டுமென்று கருதி அக்கினிபகவானை ஏவிவிட்டார்கள். இந்த இரண்டு பாட்டையும் கவனிக்கவேண்டும். சுப்பிரமணியனைப்பரமசிவன் பெறவேண்டுமானால் நினைத்தால் முடியாதா? கலியாணங்கட்டிக் கலவிசெய்தா பிள்ளைபெறவேண்டும்? கலவியை ஒரு மணிநேரம் செய்தால் போதாதா? பலநாள் விடாமல் செய்யவேண்டுமா? அப்படிச் செய்து கந்தக்கடவுளை உண்டாக்க வேண்டுமென்று பரமசிவன் முன்வந்து மும்முரமாக நிற்கும்போது அதனாலுண்டாகும் கருப்பத்தை அழிக்க மற்றதேவரெல்லாங்கூடி முயற்சிக்கலாமா? கர்ப்பத்தை அழிப்பது ஒழுங்கா? அதிலும் பார்வதி கருப்பத்தை ஒழிக்கத் தேவர் முன்வரலாமா? இதுதேவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியமா? இப்போதைய வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியில் இந்தத்தேவர்களிருந்து இப்படிக்கருப்பத்தைச் சிதைவுசெய்தால் பெருந்தண்டனைக் குள்ளாவார்களென்பது நிச்சயமாகும். பரமசிவனும் பார்வதியும் கலவிசெய்தமாதிரியை ஒரு யோகீசுவரர் விளக்கிக் கூறுகிற முறை கவனிக்கத்தக்கது. அக்கினிபகவான் போய்ப்பார்த்து சந்தர்ப்பம் நன்றாகவில்லையென்று திரும்பி,

— ஷை பாட்டு 29.

"நீவிர்களே அவணெய்தி ஊறுநிகழ்த்திடுமின்களெனக்கரைந்தான்"

நீங்களே அந்த இடத்துக்குப்போய்க் கருவை அழித்துக்கொள் ...என்றான். உடனே அரி அயன் முதலிய தேவரெல்லாம்

புறப்பட்டு மந்தரமலையில் நின்று கும்பிட்டுக்கதறினார்கள். உடனே அதனை உணர்ந்து,

— ஷை பாட்டு 30,

"தெரிவையோடு ஆடும் புணர்ச்சிநாப்பண் சென்றனன் வெற்றரையோடும் அங்கண்"

பரமசிவன் பார்வதியோடு புணர்வதிலிருந்து இடையில் பிரிந்து அம்மணமாகப்புறப்பட்டு வந்தான் என்று இந்தப்பாட்டில் சொல்லப்படுகிறது. இதோடு யோகீசுவரர் நிற்கிறாரா? இல்லை.

— ஷை பாட்டு 35.

"வேண்டுவகூறுமின் உங்கட்கு இன்னே மேவர நல்குதும் என்று அருள, ஈண்டியமாயனை உள்ளிட்டோர்தம் ஏவலினால் முகன் ஏத்தி எந்தாய், மாண்ட மலைமகள்பால் கர்ப்பம் வாய்ப்பது வேண்டிலர் மால் முதலோர், காண்டக வந்தனர் மேல் இயற்றும் கடன் அறியேங்கள் எனக்கரைந்தான்"

இப்பாட்டில் பரமசிவன் உங்கட்கு என்ன வரம் வேண்டும் இப்பொழுதே தருகிறேன் என்று சொல்ல, மகாவிஷ்ணு முதலியோர் பார்வதி வயிற்றில் கர்ப்பம் வருவதை விரும்பவில்லை என்றனர். இதைக்கேட்ட பரம்பொருள், அப்படியானால்

— ஷை பாட்டு 36.

"பனித்தமுத் துருக்கியன்ன வெண்புனல் பருகுமின்கள், எனப் புகன்று அருள வல்லே எரி இறை அங்கை ஏற்றான்"

குளிர்ந்த முத்தை உருக்கினாற்போன்ற வெண்மையான நீரைக்குடியுங்களென்று சொல்லி வெளியே விட்டார் பரமசிவன். அதனை அந்த க்ஷணத்தில் கையையேந்தி வாங்கினான் அக்னிபகவான்.

— ஷை பாட்டு 37.

"எண்ணரும் வருடங்காறும் ஆயிரம் இரவிப் பொற்பின், அண்ணல்பால் நின்று வீழும் அதனை அவ் அனலோன் உண்ண விண்ணவர் எவர்க்கும் அந்நாள் மேவருங் கர்ப்பம் நீட்டித் துண்ணெனத்துளங்கி வெப்பு நோயினில் தொடக்குண்டார்கள்"

எண்ணமுடியாத வருஷமாக ஆயிரம் சூரியனின் தன்மையைப்பெற்றுப் பரமசிவனிடத்திலிருந்து பெருகிவிழுகின்ற அந்

திரியத்தை உண்டவுடன் தேவர்கள் யாவரும் கர்ப்பத்தையடைந்தார்கள். மேலும் அதனுடைய உஷ்ணத்தைத் தாங்கமுடியாமல் வெப்பு நோயினல் கஷ்டத்துக்கு ஆளானர்கள். பரமசிவன் பாதியில்பிரிந்து நிர்வாணமாக வந்து தேவர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அக்னிபகவான் கையில் இந்திரியத்தை வார்த்தாரென்றும் அதனைக்குடித்து ஆண் தேவரெல்லாரும் கர்ப்பம் கொண்டு பிள்ளைப் பெற வழியில்லாமல் துயரப்பட்டார்கள் என்றும் ஒருயோகீசுவரர் எழுதலாமா? இதனைத்தானே ஆணும் பெண்ணும் கூடியிருக்கச் செய்து கோவில்களிலும் மடங்களிலும் சாம்பல் பத்தர்கள் படிக்கின்றனர். இதனைக் கேட்கும் ஜனங்களுக்கு பக்தியா வரும்? என்ன உணர்ச்சி வருமென்பதை உணருங்கள்! இப்படியே ஒவ்வொரு புராணத்திலும் எழுதிவைக்கப்பட்டுப் படித்துச் சுண்டற்கடலையும் வடையும் கொடுத்துக் கேட்கச் சொல்கின்றனர். ராமாயணம் படித்து சீதா கலியாணத்தன்று தாலி செய்து கட்டிக் கல்யாணத் திருவிழா நடத்துகிற மாதிரி இந்தத் திருவிழா நடத்த முன் வராமற்போனதே சந்தோஷமல்லவா? இந்தத் திருவிழாவையும் கடவுள் திருவிளையாடலாதலால் செய்துகாட்ட சிவபக்தர் தயாராக இருப்பார்கள். ஆனல் பொது ஜனங்கள் இன்னும் அந்த லெவலுக்கு வரவில்லை. இன்னும் சில ஆண்டுகள் சைவர்கள் வசம் விட்டால் கட்டாயம் கொண்டுவந்துவிடுவார்கள். நமது சிவஞானம் பெற்ற யோகீசுவரர் இவ்வளவோடாவது விட்டாரா? இல்லை. மேலே போகிறுர்.

—ஷை பாட்டு 40.

"சுரகரீசத்தின் பாங்கர்ச் சுரகர தீர்த்தமுண்டால், விரவிநீர் படிந்தோர் பாவ வெப்புநோய் முழுதும் நீங்கும், இரவிநாட் கழிய நன்றும் நீர் அவண் எய்தி நம்மைப், பரவிநீ ராடில் இந்த வெப்பு நோய் பாறும் காண்மின்"

—ஷை பாட்டு 41.

"ஆயிடை நீங்கிப் பின்னர் மேருவை அணுகி அங்கண், மேய இக் கர்ப்பந்தன்னை விடுமின்"

காஞ்சிபுரத்தில் சுரகர தீர்த்தமென்று ஒன்றிருக்கிறது. அதில் ...வர்கள் இம்மாதிரி உஷ்ண நோயைவிட்டு நீங்குதல் கூடும்.

நீங்கள் போய்க் குளியுங்கள். அப்பால் அங்கிருந்து மேரு மலைக்குச் சென்று அங்கே உங்கட்கு உண்டாகியிருக்கும் கர்ப்பத்தை விடுங்கள் என்று பரமசிவன் சொன்னார். அப்படியே தேவர் செய்தனர்.

இப்பொழுது இந்தக் கதை எதற்காகக் கட்டப்பட்டதென்பது விளங்கும். ஒன்று மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களைக் கேவலப்படுத்தவேண்டுமென்பது. மற்றொன்று காஞ்சீபுரத்திலிருக்கும் சுரகரீசமென்னும் குளத்துக்குப் பெருமை சொல்லவேண்டுமென்பது. இந்த இரண்டு நோக்கத்தில் பரமசிவனையும் அந்தப் பரம்பொருளின் தத்துவங்களையும் மறந்து கேவலப்படுத்திக் காமங்கொண்டலையும் மனிதனையும் மிருகத்தையும்விடக் கேவலமாக எழுதித் தள்ளிவிட்டார். கலவியில் இடையே பிரிந்து நிர்வாணமாக வந்து முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கட்கு முன்னால் சிவபெருமான் மானமின்றி நின்றதும், இந்திரியத்தை வார்த்ததும் ஒரு யோகீசுவரரால் பாடப்பட்டிருக்கிறது கவனிக்கத்தக்கது. இந்தப் பரிதாபகரமான புராணங்களைப்பற்றிக் குறைசொல்லாமல் எப்படி இருக்க முடியும்? இதைப் படித்த ஒருவன் எப்படிக் கடவுள் திருவாக்கென்று பொறுத்திருக்க முடியும்? ஜனங்களுக்குப் படிப்பில்லாமல் செய்துவிட்டுப் புராணங்கள் கடவுள் வாக்கு! கேள்! பொய்யென்று சொல்லாதே! ஆபாஸமென்றால் பாவம்! மறுத்துச்சொல்பவன் நாஸ்திகன்! அவன் பேச்சைக் கேளாதே! எனக்குப் பாத காணிக்கை கொடு! என்று மிரட்டுவது யோக்கியதையா என்று கேட்காமலிருக்க முடியுமா? எத்தனை நாளைக்குத்தான் இந்த நாற்றத்தைக் கட்டியழுவது?

இந்தப் புராணத்தைத் தமிழில் பாடும்படி காஞ்சீபுரம் ஏகாம்பரநாதர் சொல்லி அருளினாராம். கருச்சிதைக்கிற படலத்தையும் கருச் சிதைக்கிற குளத்தையும் பற்றிக் கடவுள் எதற்காகப் புராணம் பாடச்சொன்னாரென்பது யோசிக்கத்தக்கதல்லவா ? விதவைகளுக்கு விவாகமில்லாமற் செய்யப்படும்போது கர்ப்பமுண்டானால் இந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்கி யொழித்துக்கொள்ளட்டுமென்பதற்காகவா? சிவபக்தர்கள் செய்யும் விபசார தோஷத்தால் ஏற்படும் கர்ப்பங்களை அழிக்க வசதியாக இருக்கட்டுமென்றா? இவையெல்லாம் சிறிது பகுத்தறிவைக்கொண்டு பார்த்தால் எவ்

வளவு பித்தலாட்டங்களும் கொடுமையும் அசிங்கமும் நாட்டுக்கு இழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது விளங்கும். இவற்றை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஏறி விழுவதில் என்ன பிரயோசனம்?

"சர்ச் லைட்"

சடங்குகள்.

ஸ்ரீமதி நீலாவதி-ராம சுப்பிரமணியம் எழுதுவது.

அர்த்தமற்ற, ஆபாசமான, சடங்குகளினால் விளையும் தீமைகளை எண்டெடுத்துக்காட்டி விவரிக்க இடம் போதாதென்றாலும் சுருக்கமாகவாவது சிறிது சொல்லலாமென்று நினைக்கின்றேன். நயவஞ்சகப்பார்ப்பனர்கள், சுயநலங்கொண்டு பிடுங்கித் தின்னவே பலசடங்குகளை ஏற்படுத்தினார்களென்று உறுதியாய்க்கூறுவேன். பார்ப்பனரல்லாதாராகிய நம்மக்கள் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரையிலும், இறந்தபின்னும் சடங்குப்பிடுங்கல்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இத்தகைய சடங்குகளின்போது, பார்ப்பன வஞ்சகர்கள் அடிக்கும் பகற்கொள்ளையை நினைக்கும்போதே, நெஞ்சு திடுக்கிடுகிறது. ஒரு குழந்தை பிறந்தால், அதிலிருந்து சடங்கு தொடங்கப்படுகிறது. அப்பிள்ளை வயதாகி, வாலிபமாகி, வயோதிகமாகி, இறந்தும் விடப்படுவது இல்லை. குழந்தை பிறந்த பதினோரும் நாள் வீட்டுக்கழைக்கப் பார்ப்பான் வந்து சடங்கு செய்தே தீரவேண்டும். பார்ப்பான் வந்து கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகாவிட்டால், வீட்டிலுள்ள தீட்டு கழியாதாம். என்னே! நம்மக்களின் மூடத்தனம்? பொதுவாக பார்பப்னரல்லாத மக்களின் மூடத்தனந்தான் இவ்வாறென்றால் பெண்மக்களின் மூடத்தனமோ அம்மம்ம! விவரிக்க வியலாது. பார்ப்பான் வந்து தீட்டைக்கழிக்குமுன் இவர்கள் சட்டிபானையெல்லாம் தூக்கியெறிந்து பாதித்தீட்டைக் கழித்து விடுகிறார்கள். பெண்கள் ருதுவானாலும் இவ்விதமே தீட்டுக்கழிக்கும் சடங்கு நடத்தப்படுகின்றது. இவ்விதம் மேற்குறித்த வைபவங்களைத் தீட்டுத்தீட்டு எனப்படுவது என்ன என்பதே எனக்கு விளங்கவில்லை. குழந்தை பிறந்த வீட்டில் என்ன தீட்டு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதோ? எவ்

விதம் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றதோ? அதுவும் எனக்குத் தெரிய வில்லை. பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் மற்ற ஒவ்வொரு சுப அசுப காரியத்திற்கும் பார்ப்பான் வந்து சடங்குகள் ஆகவேண்டுமென் றே வைதீக உலகம் தன் ஆட்சியின்போது சட்டம் செய்துவிட் டது. அச் சட்டத்தை நம் மக்களும் அறியாமையால் நம்பிவிட் டனர். தேக சிரம மில்லாமல், நகத்தில் அழுக்குப்படாமல் தம் உடலுழைப்பு இல்லாமல், பார்ப்பனரல்லாதார் பொருளைக் கொள்ளைகொண்டு சுகமாக வாழ்வதற்கே பார்ப்பனர்கள் பல போலி ஆபாசச் சடங்குகளை உண்டாக்கினர்களென்றும் உண்டா க்கி யிருக்கின்றார்களென்றும் உலகத்திற் கெடுத்துக் கூறி, 'உலக மக்களை நோக்கி, மூட நம்பிக்கை கொண்டு பார்ப்பானுக்கு அள் ளிக் கொடுக்காதீர்கள்; ஏமாறுதீர்கள் என்று உண்மை நிலையை எடுத்துச் சொல்லி, பார்ப்பனர்களுக்கு, 'இனியும் இம்மாதிரி ஏமாற்றிக் கொள்ளையடிக்காதீர்கள்! உழைத்துச் சாப்பிடுங்கள். ஏமாற்றும் வழக்கத்தை விட்டுவிடுங்கள்.' என்று சொல்லுவதா லேயே சுயமரியாதைக்காரர்களாகிய எங்களுக்குப் 'பார்ப்பன துவேஷிகள்' என்ற பட்டப் பெயரும், 'பார்ப்பானைக் குற்றம் சொல்லுகிறவர்கள்' என்ற பட்டப் பெயரும் வருகின்றன. வரு கின்றனவென்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்? வந்தேவிட்டது. ஆனால், இத்தகைய பட்டங்களைக் கண்டு நாங்கள் பயந்தோடுவதா யிருந்தால் எங்களால் ஆகக் கூடிய காரியம் ஒரு கடுகளவு கூட இராதென்பதை நன்கு அறிந்துதானிருக்கிறோம். அதோடு, இதனைப் பார்ப்பனர்களுக்கும். பண்டித சிகாமணிகளுக்கும் அறி வித்துக்கொள்ளுகிறோம். நிற்க, ஒரு கல்யாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மூன்று நாள், ஐந்து நாள், எட்டு நாள் என்று வைத்துக்கொண்டு அந்த ஒவ்வொரு நாட்களிலும், வந்து பார்ப் பான் செய்யும் அர்த்தமற்ற சடங்குகளுக்கு அளவேயில்லை. சடங் கின்போது ஏதோ பாழும் மந்திரங்களைச் சரியாய்ச் சொல்லித் தொலைக்குமுன்னேயே "அதற்கு வை தட்சணை; இதற்கு வை தட்சணை" என்று தட்டிப் பறிப்பதிலேயும் பக்கத்திலுள்ள பருப்பு அரிசி முதலியவைகளை மூட்டை கட்டுவதிலேயும் கண்ணு யிருக்கிறான். பார்ப்பானில்லாமல் சடங்குகளில்லாமல் கல்யா ணம் செய்யக்கூடாதென்றும், அப்படிச் செய்தால் ஆகாதென்

றும் நம்மக்கள் சூதறியாமல், வாதாடுகின்றனர். பார்ப்பான் வந்து நாள் நட்சத்திரம் பார்த்து ஐம்பத்திரண்டு சாத்திர சடங்குகளோடு செய்யும் கல்யாணங்கள், புருடனிறந்தும், பெண்சாதியிறந்தும், பிள்ளையில்லாமலும், தம்பதிகள் ஒருவருக்கொருவர் கீரியும் பாம்புமாகவும் ஏன் ஆகின்றனர்? இதைப்பற்றிப் பேசினால், அதற்குத் தத்துவார்த்தமாக 'அதற்கு யாரென்ன செய்வது? அவரவர் விதிப்படி எல்லாம் நடக்கிறது.' என்கின்றார்கள். அப்படியே சரி! விதிப்படி நடப்பது நடந்தே தீருகிறது. அதற்கு இடையில் இந்தக் கோளாறுகளெல்லாம் ஏன் செய்யவேண்டும்? ஏன் பார்ப்பானுக்குக் கொட்டிக் கொடுக்கவேண்டும்? என்பதுதான் எனது கேள்வி! பாப்பானில்லாமல் வேறு எவராயிருப்பினும் சடங்குகள் கூடவே கூடாது. அர்த்தமற்ற ஆபாசமான சடங்குகளை ஒழிக்கத் துணிந்து முன்வர வேண்டுமென அனைவரையும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுயமரியாதை இயக்கம்.

திருவாளர் அ. பொன்னம்பலனார் எழுதுவது.

சுயமரியாதை இயக்கம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் நன்மை செய்யவே தோன்றியிருக்கிறது. கல்வி அறிவில்லாத மக்கள் இந்நாட்டில் கோடிக்கணக்காக வசிகின்றார்கள். வயிற்றுக்கு உணவின்றி, இடுப்புக்கு ஆடையின்றி வசிக்க இடமின்றி, வாடும் மக்கள் தொகை கணக்கிட முடியாததாகும். வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக இங்கு பிழைக்க வகையின்றிப் பெண்டு பிள்ளைகளோடு கப்பலேறிப் பிற நாடு சென்று கூலி வேலை செய்து மடிகின்றார்கள். இங்குள்ள பல தொழிலாளிகளும், பணக்காரர்களும், விவசாயிகளும், தங்கள் முயற்சியோடு சம்பாதித்த பொருளை வீணாக கோவில் குளம் சத்திரம், உற்சவம், கும்பாபிஷேகம், மடம், திருப்பணி, அபிஷேகம், ஆராதனை, கடவுள் வழிபாடு, பிரார்த்தனை, சடங்கு, கல்யாணம், புதுமை, திதி, பரிகாரமென்றெல்லாம் கண்மூடித்தனமாக சிறிதுகூடச் சிந்தியாமல் செலவு செய்து பார்ப்பானிடம் மோக்ஷத்திற்குக் கொண்டுவிடுமாறு காணிக்கை செலுத்திக் கைகட்டி நிற்

கின்றனர். பார்ப்பனர்கள் தாங்கள்தான் உயர்ந்தவர்கள், மற்றவர் கள் யாவரும் சூத்திரர்கள், (அடிமைகள், தாசி மக்கள்) என்று கூறி ஏமாற்றிவருகிறார்கள். பெரும் பணக்காரர்கள் கூடத் தங்களிடம் கூலி வேலை செய்யும் பார்ப்பானை சாமி சாமி என்றழைக்கின்றனர். இரு கையாலும் வணங்குகின்றனர். ஆனால் பார்ப்பனர் மட்டும் இடது கையைத் தூக்கிக் காட்டி வாழ்த்துகின்றனர். ஒரு செட்டியாரிடம் பெட்டியடியில் கணக்கு வேலை பார்க்கின்றவனும் மோட்டார் ஓட்டுபவனும் வீட்டுவேலை செய்கின்றவனுமாகிய பார்ப்பான் தம் எஜமானராகிய செட்டியாரை சமத்துவமாக நடத்துவதில்லை. இழிவாகவும் கேவலமாகவுமே கருதுகிறான். இத்தகைய கொடுமைகள் ஒழியவேண்டும். புரட்டும் ஏமாற்றும் ஒழியவேண்டும். உழைக்கின்ற மக்கள் வயிறார உண்டு உடுத்தி சமத்துவமாக இன்ப வாழ்வு வாழவேண்டும். அறியாமையும் அர்த்தமற்ற மூடப் பழக்கவழக்கங்களையும் அகற்றி மக்கள் உண்மையுணரவேண்டும் என்றுதான் சுயமரியாதை இயக்கம் கூறுகின்றது. இதனைச் சில பார்ப்பனப் புரோகிதர்களும் குருக்களும் மடாதிபதிகளும் சிவநேச பக்தர்களும் உண்மையுணராமல், "ஆஸ்திகம் போயிற்று, நாஸ்திகம் தோன்றிற்று, மதம் போச்சு, சமயம் போச்சு, கடவுள் போச்சு, சாஸ்திரம் போச்சு" என்றெல்லாம் வெறியால் பிதற்றுகின்றார்கள். நாம் கூறுவதைக்கேட்டு அவை சரியென்று தோன்றினால் பின்பற்றுங்கள். உங்களைக் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றும்படி கட்டாயப்படுத்த நாங்கள் வரவில்லை. அது மாதிரி எவர் கூறினும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள். இந்நாட்டில் பிறந்த கோடிக்கணக்கான மக்களைத் தீண்டாதவரென்று கூறி மலத்திலும் கேவலமாக இழிவுபடுத்தி ஒதுக்கி வைத்து ஒரு மனிதனை சாமியென்றும் கடவுளென்றும் மதித்து அவன் காலில் விழுந்து வணங்குவது முறையா? நீதியா? இந்நாட்டில் எத்தனை கோடி ஜாதிப் பிளவுகள்? சமயப் பிளவுகளெத்தனை? கடவுள் சண்டைகள் எத்தனை? மதச்சண்டைகளெத்தனை? இவ்வளவும் அறியாமையினாலேதான் வளர்கின்றன. அறியாமையும் அடிமைத்தனமும் என்று ஒழிகின்றனவோ அன்றுதான் மக்கள் விடுதலை பெற முடியும். இந்நாட்டில் பிறந்த எல்லா மக்களும் கல்வி கற்க முடியவில்லை. பசியால் வாடும் மக்களுங்கு சி

யைப் போக்க இடமில்லை. உழைக்கின்ற மக்களுக்கு உழைப்புக் கேற்ற கூலி கிடைப்பதில்லை. ஆனால் பார்ப்பனர் மட்டும் பெண்டு பிள்ளைகளுள்பட கல்விகற்று உடலசையாமல் ஊர்ச்சத்திரங்களில் வயிற்றை நிறைத்துக்கொண்டு வழிப்பிரயாணச் செலவிற்கு தக்ஷிணையும் வாங்கிக்கொண்டு இந்த நாடு முழுதும் சுற்றி மக்கள் வாழ்க்கையின் உழைப்பைப் பலவகையாலும் கொள்ளையடிக்கின்றனர். பார்ப்பான் செய்கின்ற ஒவ்வொரு அக்கிரமமும் புரட்டும் அநியாயக் கொள்ளையும் அர்த்தமற்ற சடங்கும் அடிமைத்தனமும் வேத வாக்கென்றும் வேதியன் கடமை என்றும் கூறப்பட்டு நம்பி ஏமாறப்படுகிறது. பார்ப்பானுக்குத் தர்மஞ்செய்வது மிகமிகப் புண்ணியமென்று கூறி இன்னும் பெரும்பொருள் செலவு செய்யப்படுகின்றது. எதற்காகக் கொடுப்பதென்று இன்னும் விளங்கவில்லை. பார்ப்பானுக்கே கொடுத்தழுத தஞ்சாவூர் ராஜாவம்சம் இருக்குமிடந் தெரியாமல் அழிந்து நாசமாயிற்று. அப்படியே அள்ளிக் கொடுத்த மதுரை திருமலை நாயக்கர், மங்கம்மாள் குடும்பம் எங்கு மறைந்ததென்றே தெரியவில்லை. சேர, சோழ, பாண்டியரென்னும் மூவேந்தர்களும் பார்ப்பனர்களுக்குக் கொடுத்த பொருளும் எழுதிவைத்த மானியங்களும் சோறுபோட்ட சத்திரங்களும் கட்டிவைத்த கோயில்களும் வெட்டிய தீர்த்தங்களும் இருக்க, அவர்கள் மறைந்த விடம் தெரியவில்லை. அன்றுமுதல் இன்றுவரை அதைத் தின்றுகொண்டு பார்ப்பார ஜாதிமட்டும் அப்படியே மறையாமலிருக்கின்றது. இன்னும், ஒரு கோயிலை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அதற்குச் செலவு செய்பவர் யார்? அத்திருப்பணி வேலையை பல கஷ்டத்தோடு கட்டி முடிப்பவர் யார்? ஒரு பார்ப்பானோ ஒரு பார்ப்பாத்தியோ கோயில் கட்டும்போது வேலைசெய்ய வருகிறார்களா? எல்லாம் கட்டி முடிந்தவுடன் கல்லுச்சாமிக்கு உயிர்கொடுக்கவும் கும்பாபிஷேகம் செய்யவும் கோயிலைப் பூட்டித் திறவுகோலை வாங்கிக்கொண்டு கோயில்கட்டியவர்களுள்பட வெளியில் போய்விடுமாறு சொல்லி பார்ப்பார ஜாதி மட்டும் கோயிலுக்குள்ளேயே குடியிருந்து ஏகபோகமாக அனுபவித்து வருகின்றார்களே? ஏன்? ஒரு கும்பாபிஷேகத்திற்குத் தொலைக்கும் பணம் எவ்வளவு? அத்தனையும் பார்ப்பார ஜாதி ...ப் பாயாசத்தோடும் வடையோடும் புதைக்கப்படுகிறதே

தவிர வேறென்ன? செலவு செய்பவர்கட்கும் சிவநேசர்கட்கும் கிடைப்பன யாகசாலைப் புகையும் மண்டையிடியும் தவிர வேறென்ன கிடைத்தது. கப்பலேறிக் கஷ்டப்பட்ட பணத்தை இப்படி யேன் கண்மூடித்தனமாகச் செலவு செய்யவேண்டும்? சுவாமி நம்மைக் கோயில் கட்டு, எனக்குக் குளம் வெட்டு, அபிஷேக ஆராதனை செய் யென்றெல்லாம் கூறுகிறாரா? மூட நம்பிக்கை தவிர வேறென்ன? கடவுளென்று ஒன்றைக் கல்லினால் செய்து வைத்து அதன் தலையில் எண்ணெ, பால், தயிர், நெய், தேன், பழச்சாறு ஆகியவைகளைக் கொட்டி அபிஷேகம் செய்கின்றனர். அதுவும் அசையாமல் ஆடாமலிருக்கின்றது. உணர்ச்சி இருந்தால் ஒப்புக்கொள்ளுமா? சாப்பிடும்பொருளை மனிதன் தலையில் விட்டால் தலையில் விடுபவன் பல்லையுடைத்து விடுவான். கடவுள் என்ற கல் தலையில் கண்மூடித்தனமாகக் கண்டவற்றைக் கொட்டித் தண்ணீர்விட்டுக் கழுவிவிட்டால் சாக்கடைத் தண்ணீர்போல் ஆபாசத்தோடு தூம்பு வழியாக வருகிறது. அதை பயபக்தியோடு அள்ளிக் குடித்து விட்டுப் பிள்ளைகுட்டிகளையும் குடிக்கச் செய்கின்றார்கள். சுவாமிக்குத் தீபாராதனை யென்றும் நைவேத்திய மென்றும் ஒரு கல்லுச்சாமிக்கு ஆயிரம்படி அரிசியில் புளியஞ்சோறு, பொங்கல் சோறு, தயிர்சோறு, பாயாசம், வடை, தேங்காய், பழம், வெற்றிலைபாக்கு இத்தனையும் அதன் முன்னால் வைத்து அங்கு கூடியுள்ள அய்யர்மார் வயிற்றில் கொட்டவேண்டியது. தின்றுவிட்டு சந்தனம் தக்ஷணை வாங்கிக் கொண்டு மண்டபத்திலேயே படுத்து மலைப்பாம்பைப்போல் புரளவேண்டியது. சுவாமிக்குத் திருக்கல்யாணமென்று வருடாவருடம் கட்டிய தாலியை அறுத்துவிட்டு புதுத்தாலி கட்டி உற்சவம் கொண்டாடுகின்றனர். ஒரு செப்பு விக்கிரஹத்தில் செய்த பொம்மையை மரக்கட்டையில் குதிரை செய்து அதன்பேரில் வைத்துக் கட்டிப் பட்டாடை வைர நகை மலர்மாலையால் சிங்காரித்து சுவாமி வேட்டையாடப் போகின்றாரென்று அதன் கை காலை நீட்டியும் மடக்கியும் வைத்துக் கட்டிக் கையில் கடிவாளமும் ஈட்டியும் கொடுத்து அதன்மேல் ஒரு பார்ப்பானும் ஏறிக்கொண்டு பைத்தியக்கார ஆசாமிகளாகவிருக்கும் பலர் தோளில் தூக்கி வைத்து ஓடவும் ஆடவும் செய்கின்றனர். பொம்மைச் சாமிக்கு

வாகனம் பொய் வாகனமாகத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. எந்த வாகனத்தை எந்தக் கடவுள் விரும்பினாலும் அந்த வாகனத்தை உயிரோடு கொண்டுவந்து உற்சவம் நடத்த வேண்டும். அம்பிகை சிங்க வாகனத்தில் பவனி வருவாளென்றால் ஒரு சிங்கத்தைப் பிடித்துவந்து சுவாமியையும் வைத்துக் கட்டி அய்யரையும் அதோடு வைத்துக் கட்டி சிவநேசர்கள் கையில் பிடித்துக் கொண்டு ஊரைச் சுற்றி வர வேண்டும். அது சுற்றினாலும் சரி. காட்டுக்கே ஓடி விட்டாலும் சரி. அதுதான் முறை. சுவாமி குதிரை வேட்டையாடுகின்றார் என்றால் சுவாமியைக் குதிரையில் வைத்து அசையாமல் கயிறு போட்டுக் கட்டி கோடிக்கணக்கான வைர நகைகளைப் பூட்டிக் காட்டுக்குள் ஓட்டி விட வேண்டும். வேட்டை முடிந்தவுடன் சுவாமி குதிரையோடு வீட்டிற்கு வரட்டும்! மூன்று ராத்தல் வெங்கலப் பொம்மை விக்கிரஹத்தை முப்பதினாயிரம் ராத்தல் கனமுள்ள தேரில் (ரதத்தில்) வைத்துப் பல்லாயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் கூடி பய பக்தியோடு இழுக்கின்றார்கள். இது போன்ற உற்சவங்கட்கு ஒரு ஊரில் ஒரு சுவாமிக்குப் பல லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் வீணாகச் செலவாகும். இந் நாட்டைச் சுற்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான கோயில்களில் இப்படியே அழிகிறது. ஒரு சாமிக்குள்ள சொத்து ஒரு நாட்டையாளும் அரசருக்கு இருக்காது. திருப்பதிப் பெருமாளுக்கு இருக்கும் மூலதனம் கோடிக் கணக்கான ரூபாயாகும். சிதம்பரம், ராமேஸ்வரம், ஸ்ரீரெங்கம், திருச்செந்தூர், பழனி போன்ற பல கோயில்கட்குமிப்படியே பெரும்பொருளிருக்கிறது. இது தவிர பக்தியின் பேராலும் பிரார்த்தனையின் பேராலும் வசூலாகும் பொருள் அளவிட முடியாது. இவ்வளவு பொருள்களும் எவருக்குப் பயன் படுகிறது? பார்ப்பான் சாப்பிடவும் படிக்கவும் திருடவும் மனைவி மக்களோடு மகிழ்ச்சியோடு வாழவுமேதான் இன்றுவரை செலவாகின்றது. கோயில், குளம், மடம், தீர்த்தம், சத்திரம், மானியம், தங்க வைர நகைகள் இத்தனையும் பார்ப்பான் வசமே ஒப்புவிக்கப்படுகின்றன. அது பின் திருட்டில் மறைந்து, அய்யர் ஜமீன்தாராக வந்துவிடுகின்றார். எனவே இந்த நாட்டைப் பார்ப்பனர்கள் மதத்தின் பேராலும் கடவுள் பேராலும் மோக்ஷத்தின் பேராலும் சடங்கின் பேராலும் கொள்ளையடித்து மக்களை ஏமாற்றி

இழிவுபடுத்திப் பிளவுபடுத்திவருகின்றார்கள். இதனை ஒவ்வொருவரும் பகுத்தறிவோடு சிந்தியுங்கள். நமது நாட்டில் மதத்தின் பேரால் வீணாகச் செலவு செய்யப்படும் பொருளை நிறுத்தினால் இந்நாட்டு மக்கள் விரும்பும் எல்லாவற்றையும் பெற்று இன்புற்று வாழலாம்? எதைச் செய்ய முயன்றாலும் பகுத்தறிந்து செய்யுங்கள். பழக்க வழக்கமென்ற கண்மூடித்தனத்தை விட்டுவிடுங்கள். எதையும் பயத்தோடும் அறியாமையோடும் செய்யாதீர்கள். தன் மதிப்போடு எல்லா மக்களும் வாழவேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்கின்றோம். நமது நாட்டில் பெண் மக்களைப் பெரிதும் கொடுமைப் படுத்துகின்றோம். பெண்மக்கள் கல்வி கற்கவேண்டுவதில்லை, வீட்டுவேலைக்கும் புருஷன்மார்கள் இச்சைக்குமே பெண் உலகில் படைக்கப்பட்டாளென்று கருதுகின்றோம். ஒரு பெண் இந்நாட்டில் பிறந்தது முதல் இறக்கும்வரை அடிமையாக இருந்துதானாகவேண்டும். அவர்களுக்கு எவ்வித சுதந்திரமும் கிடையாது. இந்நாட்டில் மனைவியும் கணவனும் கூடி வாழ்வதைப் பெற்றதாய் தந்தையர்களே வெறுக்கின்றார்கள். மாமியார் மருமகளுக்கு விஷமிட்டு வைக்கிறாள். புருஷனுக்கு மனைவிவிஷமிட்டு வைக்கிறாள். புருஷனுக்குப் பெண்ணிடத்தில் அவநம்பிக்கை! பெண்ணுக்குப் புருஷனிடத்தில் அவநம்பிக்கை. புருஷன் மனைவியை விட்டுப் பிரிந்துவாழநினைக்கின்றான். மனைவி புருஷனைவிட்டுப் பிரிந்துவாழ நினைக்கின்றாள். இதுபோன்ற நிகழ்ச்சிகள் தினம் இந்நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் நிகழ்ந்துகொண்டுதான் வருகிறது. பெண் வடிவாக இயங்கும் உலகம் பெண் குலத்தை கொடுமைப் படுத்தாமலும் இழிவுபடுத்தாமலும் இருக்கவேண்டுவது அவசியமாகும்.

கருடசேவைச் சடங்கு.

மிஸ் & மிஸஸ் கமலாக்ஷி எழுதுவது.

சாரதா சட்டத்தை எல்லாரும் எதிர்க்கிறதில்லை. பார்ப்பனர் தான் எதிர்க்கின்றனர். காரணம் என்னவென்றால் மற்ற ஜாதியார்கள் சாதாரணமாகப் பெரியமனுஷியான பின்பே கலியாணம் செய்துவருகிறார்கள். பார்ப்பார ஜாதியார் பெரியமனுஷியாகுமுன்பு கலியாணஞ் செய்துவருகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் வழக்கத்தை மாற்ற ஒப்புக்கொண்டால் மற்ற எல்லா விஷயத்திலும் அரசாங்கத்தார் புகுந்து வயிற்றில் மண்ணடித்துவிட்டா

லென்ன செய்கிறதென்ற பயம் முதலாவதாகும். இரண்டாவது காரணமொன்றுண்டு. பெரியமனுஷியாகிவிட்டால் பெண்ணுக்குக் கொஞ்சம் சொந்தப் புத்தி வந்துவிடும். சொந்தப் புத்தி தோன்றுவதற்கு முன்பே அதாவது பச்சைப்பிள்ளையாக இருக்கும்போதே தாலியைக்கட்டி அடிமையாக்கிவிட்டால் முண்டமுடியாதல்லவா? மரத்தை வளைப்பதைவிடச் சிறு செடியை வளைப்பது சுலபமல்லவா? சிறு குழந்தையிலே கட்டிப்போட்டால் வேறு யோசனையில்லாமல் "என்னவோ கலியாணமாகிவிட்டது புல்லென்றாலும் புருஷன் கல்லென்றாலும் கணவன் அவன் சொல்வதைக் கேட்டுக் காலுக்குச் செருப்பாக இருக்கவேண்டியதுதான். தப்பிப்போக வழியில்லை. இதுதான் தலைவிதி" என்று நினைத்துக் கொள்ளும்படி அறியாத சிறு பருவத்திலிருந்தே செய்யப்படுகிறது. இதனால் அந்தப் பெண்களுக்கு வேறு யோசனை யெழும்பாமல் சாசுவத அடிமைத்தனம் வழக்கத்திலுண்டாகிவிடுகிறது. இந்த இரண்டு காரணங்களும் சாதாரணமானவை. இந்த விஷயம் அநேகருக்குத் தெரியும். இந்த இரண்டு காரணங்களையும் விடப் பெரிய காரணம் ஒன்றிருக்கிறது. அது அநேகருக்குத் தெரியாது. சாரதா சட்டப்படி பெரியமனுஷியான பெண்ணைக் கலியாணஞ் செய்வதென்றால் பார்ப்பாரச் சாதி மானங்கெட்டு நாற்றமெடுத்துப்போகும். இந்த ரகசியம் அநேகம் சட்டசபை மெம்பர்களுக்குக்கூடத் தெரியாது. பார்ப்பார மெம்பர்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்த அசிங்கத்தைச் சட்டசபை மேடையில் எப்படிச் சொல்கிறது? முடியாதபடியால்தான் "மதத்துக்கு விரோதம்; விரோதம்" என்று அழுகிறார்கள். அந்த ரகசியமென்னவென்றால், கல்யாணவீட்டில் "கருடசேவைச் சடங்கு" என்று ஒரு சடங்குண்டு. பெண்ணுக்கு மாமனும் மாப்பிள்ளைக்கு மாமனும் வந்து ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நிற்பார்கள். பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் அவரவர் மாமன்மார்தோளில் ஏற்றப்படுவார்கள். எப்படி? பிடரியில் உட்காரவைத்து இரண்டு கால்களையும் முன்புறமாகத் தொங்கவிட்டுக்கொள்வார்கள். மாமன்மார் தங்களுடைய இரண்டு கைகளாலும் இரண்டு கால்களையும் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு ஆட ஆரம்பிப்பார்கள். மாப்பிள்ளையும் பெண்ணையும் தனித்தனி தோளில் தூக்கியிருக்கிற இரண்டு மாமன்

மாரும் எதிருக்கு எதிராக நின்று முன் வருவதும் பின்னுக்குப் பேரவதுமாக சதுராட்டம் நடைபெறும். இந்தச் சடங்கு முக்கியமானது. இந்த ஆட்டத்துக்கு மணமக்கள் சிறுபிள்ளைகளாக இருப்பதுதானே நலமாக இருக்கும்? இப்பொழுது மருதாரங் கட்டுகிறபோது மாப்பிள்ளையைத் தூக்கி ஆடுவது பெருங் கஷ்டமாகஇருக்கிறது. இருந்தாலும் தூக்காமல் முடியவில்லை. பெண் பெரியமனுஷியாகிவிட்டால் எப்படித் தூக்குகிறதென்ற யோசனை பார்ப்பார சமூகத்தைக் கலக்குகிறது. பெரியமனுஷியான பெண்ணை ஒரு தடி மாமன் பிடரியில் தூக்கி இரண்டு கால்களையும் இரண்டு தோள் பக்கமாக முன்னாலே தொங்கவிட்டுப் பிடித்துக் கொண்டு ஆடுவதென்றால் அசிங்கமாக இராதா? சாரதா சட்டம் நல்லது, பெரிய மனுஷியான பிறகு செய்வதே சரியென்று சாதாரணமாகச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். பார்ப்பன மாமன்மார் சங்கதியை நினைக்கிறார்களில்லை. இந்த கருடசேவை சங்கதிதான் பார்ப்பனர் சாரதா சட்டத்தை யெதிர்க்கிறதற்கு முக்கியமான காரணமாக இருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். விதவா விவாகத்தைப் பார்ப்பனர் ஒப்புக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கும் இதுவே காரணமென்று சொல்லவேண்டியதில்லையல்லவா? இந்தக் கருடசேவைச் சடங்கை விட்டுத் தொலைத்தாலென்னவென்று சீர்திருத்தக்காரர்கள் கேட்கலாம். அது சுலபத்தில் ஆகிற காரியமல்ல. தூக்கி ஆடுகிற மாமன்மார்கட்கு ஒரு ஜோடி பேஷான வேட்டி கிடைக்கும். பணமும் கிடைப்பதுண்டு. தவிரப் பெண்ணைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆடுவது குஷாலாக இருக்கிறதல்லவா? ஆதலால் விடமாட்டார்கள். தவிர இம்மாதிரிக் காரியங்களை விட்டுவிட்டால் வரவர கிரியைகளில் பக்தியில்லாமல் போய்விடும். அப்படியானால் கல்யாணச் சடங்குகள் அபரக்கிரியைகள் முதலிய எல்லாம் சிரத்தையில்லாமல் வரவர நின்று போகக்கூடும். அப்பால் பார்ப்பனர் பிழைப்பு மண்ணாகிவிடும். ஆதலால் எந்தச் சடங்கையும்விட அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். என்ன செய்கிறது? கருடசேவைச் சடங்குக்கும் சாரதா சட்டத்துக்கும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கும் போராட்டம் ஒழியுமோ ஒழியாதோ? எது வெற்றிபெறுகிறதோ பார்க்கலாம்.

விபூதிக்குப் பாதுகாப்பு.

'சைவ சமயமே சமயம்' என்றும், 'சைவத்தின்மேற் சமயம் வேறில்லை' என்றும் சாஸ்திரங்கள் முழங்குகின்றன. இந்தச் சைவ சமயம் சமயாச்சாரியார்கள் பிறந்து எதிரிகளைக் கழுவில் போட்டும், எலும்பைப் பெண்ணாக்கியும், முதலை வாயில் பிள்ளையழைத்தும், ஏட்டை ஆற்றில் எதிர்த்துப்போகச் செய்தும், நெருப்பில் போட்ட ஓலை எரியாதிருக்கச் செய்தும் என்னென்ன பாடுபட்டும் சைவம் வளரமாட்டேனென்கிறது. "அரன் நாமமே உலகெலாம் சூழ்க" என்று ஆயிரம் வருஷத்திற்கு முன் பரமசிவனுடைய குமாரனை ஞானப்பால் சாப்பிட்ட சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் வாழ்த்திய வாழ்த்து இன்னும் பலிக்கவில்லை. 170 கோடி ஜனங்களிருக்கிற இந்த உலகத்தில் 10 கோடி ஜனங்கள் கூட சைவத்தில் இன்னும் சேர்ந்தபாடில்லை. சைவசித்தாந்த சங்கம் வைத்து மற்றவர்களை இரவுபகலாகத் திட்டினாலும் சைவம் வரவரக் குறைகிறதே தவிர வளர்வதாக இல்லை. இதற்குத் தென்னாட்டுச் சைவசித்தாந்த சபைகள் சேர்ந்து பக்கா யோசனை செய்திருப்பதாக ஒரு நண்பர் சொல்கிறார். அதாவது:—

(1) "சாஸ்திரத்தைப் பேசிச் சைவத்தை வளர்ப்பதென்றால் அதில் பல பேதங்கள் ஏற்பட்டு சைவர்கட்குள் பேதமுண்டாகிறது. வாதப்பிரதிவாதமேற்பட்டால் படிப்பில்லாத பொது ஜனங்களுக்கு விளங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கோவிலில் போய்க் கும்பிடும்படி சொல்லலாமென்றால் அங்கும் லிங்கம் சுப்பிரமணியர் விநாயகர் முதலியவற்றில் ஒன்றுக்கொன்று பெரிதென்ற சண்டையேற்படுகிறது. தவிர கோவிலுக்குச் சொந்தக்காரர் பலராக இருப்பதால் அந்தக் கோவிலுக்கு இந்தக் கோவில் நல்லதென்று கூறுகின்றனர். அதனாலும் சண்டையேற்படுகிறது. ஆதலால் எல்லாரும் ஒரே மனதாக ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது விபூதி ஒன்றுதான். சாஸ்திரங்களிலும் விபூதிக்குச் சமமான பொருள் ஒன்றுங் கிடையாது. ஆதலால் அதைச் சரியாக வளர்த்து அதில் மக்கட்குப் பக்தியுண்டாகச் செய்தால் சைவம் வளர்ந்துவிடும். அதில் பக்தியுண்டாகச் செய்வதற்காக எல்லாக் கட்சிச் சைவ சித்தாந்த சபைகளும் சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டும்."

(2) "விபூதியைக் கீழே சிந்தக்கூடாதென்றும், சிந்தினல் உண்ணியாகப் பிறப்பார்களென்றும் சொல்லப்படும் சாஸ்திரத்தை வற்புறுத்திப் பிரசாரம் செய்தல். 'பக்தியொடு சிவசிவாவென்று திருநீற்றைப் பரிந்து கையாலெடுத்துப் பாரினில் விழாதபடி அண்ணாந்து பருத்த புயமீதிலொழுகும்படி பூசச் செய்தல். விபூதியைக் கீழே சிந்தும்படி விட்டதால்தான் நம்முடைய சைவம் வளரவில்லையாதலால் இனி விபூதி சிந்தாமலிருக்கும்படி செய்தல். சிந்திக்கிடக்கும் விபூதிகளைச் சேகரித்தல். சாணத்தை அடுப்பெரிப்பதாலும் கொல்லர்கள் பட்டாப்போட எரு மூட்டம் போடுவதாலும் திருநீற்றை அலட்சியப்படுத்திக் குப்பையில் கொட்டிவிடுகிறார்கள். இதனல் அவை மிதிக்கப்பட்டு மகா பாவமுண்டாகிறது. வயலுக்கு உரமாகப் போடப்பட்டுப் பறையர்களும் மிதிக்கிறார்கள். ஆதலால் சாணத்தை விபூதிக்காக சைவசித்தாந்த சங்கத்தார்களைத் தவிர மற்றவர்கள் எரிக்கக்கூடாதென்று சட்டசபையில் தீர்மானங் கொண்டுவந்து தடுத்தல். சட்டம் பாஸாகிறவரை ஏராளமான சிப்பந்திகளை வைத்துத் தெருக்களிலும் வயல்களிலும் வீட்டுக்கொல்லைகளிலும் விழுகிற சாம்பல்களைக் குப்பையோடு சேராமல் பொருக்கிச் சேர்க்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இந்த ஒரு பணியை இப்போது திறமையாகச் செய்தாலும் போதுமானதாகும். தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற எல்லாச் சங்கங்களும் சுயமரியாதைக்காரருடனும் மற்றவருடனும் வீண் சண்டை போடாமல் காரியத்திற் கண்ணுயிருக்கவேண்டும். விபூதியின் மகிமை மிகப் பெரிது. அதைப் பாதுகாக்கவேண்டும். சிவ பக்தர்கள் சிவநேசர்கள் சைவ சித்தாந்திகள் எல்லாரும் இதில் கட்சி பேதமில்லாமல் வேட்டியை இறுக்கி இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு சாக்குப் பையை முதுகில் கட்டிக்கொண்டு ஒரு துளி சாம்பல்கூட வீணுகாமல் பொருக்கி மூட்டை கட்டிப் பாதுகாக்கும் பணியில் இறங்குதல் அவசியமாகும்."

தஞ்சாவூர் மாடுகள்.

திருநெல்வேலியிலிருந்து ஒரு முதலியார் தமது குடும்பத்துடன் தஞ்சாவூரில் நடைபெற்ற ஒரு கல்யாண வீட்டுக்கு வந்திருந்தார். அவருடைய ஆறு வயதுப் பையன் குற்றாலநாதன் வெளியேயிருந்து ஓடிவந்தான். அவன் தகப்பனுரைப் பார்த்துச் சொன்னதாவது :—

அப்பா! அப்பா! வெளியே வா அப்பா! ஒரு வேடிக்கை போகிறது.

அப்பா :—என்னடா வேடிக்கை?

பையன் :—மாடெல்லாம் திருப்பதியிலிருந்து வருகிறது.

அப்பா :—அது எப்படி உனக்குத் தெரியும்?

பையன் :—திருப்பதியிலிருந்து வந்தால் தெரியாமல் போகுமா? அது எல்லாம் தலை மொட்டை போட்டிருக்கிறது.

அப்பா :—(சிரித்துக்கொண்டு) திருப்பதிக்குப் போகவில்லையடா! இங்கேதான் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

பையன் :—ஏய்க்கவா பார்க்கிறீர்கள். அது முடியுமா? அம்மா திருப்பதிக்குப் போய்த்தானே தலை மொட்டை போட்டாள். இங்கே யாராவது மொட்டை போடுகிறார்களா? அப்படித்தானே மாட்டுக்கும்.

விளையாட வந்த பார்ப்பாரப் பையன் :—இங்கேயும் போடுவாடா? எங்கப்பா செத்துப்போனார். அப்பவே எங்கம்மாளுக்கு மொட்டையடிச்சுட்டாடா!

முதலாவது பையன் :—அப்படியானால் இந்த மாட்டுக்கெல்லாம் புருஷன் இறந்துபோனானே? எல்லா மாட்டுக்கும் மொட்டை போட்டிருக்கிறதே?

அப்பா :—சிறு கன்றாக இருக்கும்போதே இந்த ஜில்லாவில் கொம்பு முளைக்காதபடி சுட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் மாட்டுக்கு பலம் ஜாஸ்திப்படுமாம்.

முதலாவது பையன் :—அப்படியானால் எங்கம்மாளுக்குப் பலம் வரத்தான் திருப்பதியில் மொட்டை போட்டதோ? சரி.

சரி. இன்னும் ஒரு மாதத்தில் எனக்கும் திருப்பதியில் மொட்டை போடுவோம்.

பார்ப்பாரப் பையன் :—அடே உங்கப்பா சொல்றது சரியில்லே. எங்கப்பா வேதமெல்லாம் படித்திருக்கிறார். முந்தி ஒரு காலத்திலே பார்வதி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு வந்தாளாம். அப்போது சிகப்புச் சேலே கட்டியிருந்தாளாம். அதைக்கண்டு இந்த மாடெல்லாம் வெறித்துக் கிளம்பிப் பாயவந்ததாம். உடனே அந்தப் பார்வதி இனிமேல் இந்த மாட்டுக்கெல்லாம் கொம்பில்லாமல் போகக் கடவது என்று சாபம் போட்டுவிட்டாளாம். அதனால்தான் கொம்பில்லாமல் போய்விட்டதாம். இப்படி எங்கப்பா சொன்னார். தெரியுமாடா?

வல்லாள கண்டன்.

பலதிரட்டு.

ராகுகாலம் போகிற போக்கு.

ஏமாந்த ஹிந்து ஜனங்கள் துப்பாக்கிக் குண்டுக்கு எவ்வளவு பயப்படுவார்களோ அவ்வளவு இந்த ராகுகாலத்திற்கும் பயப்படுகிறார்கள். ராகுகாலமென்று ஒரு மூன்றே முக்கால் நாழிகையைத் தீண்டாத நேரமாகக்கொண்டு அதில் எந்தக் காரியமும் செய்யமாட்டேனென்கிறார்கள். " அதில் கல்யாணம் செய்தால் தாலியறுபடும். ஊருக்குச்சென்றால் திரும்பமாட்டான். உழுதால் ஆபத்து வரும். விதைத்தால் முளைக்காது. நடந்தால் காலொடியும்" என்றெல்லாம் கருதிக்கொண்டு திண்டாடி நிற்கின்றனர். இந்த ராகுகாலம் பார்த்து அந்த நேரத்தை யொழித்து மற்ற நேரத்தில் செய்யப்படுங் கலியாணத்தில் தாலி நிரந்தரமாக இருக்கிறதா ? பயணம் போகிறவர்கள் சாகவில்லேயா ? அதொருபுறமிருக்கட்டும். சென்னேயிலிருந்து ரங்கூனுக்குக் கப்பல் ஒவ்வொரு வெள்ளிக்கிழமையும் போகிறது. வைத்த பயணம் தவறுகிறதில்லே. அங்குபோய்த் தவறாமல் சேருகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்காரர்கள் முழுச் சுயமரியாதைக்காரர்கள் போலிருக்கிறது. ஒருநாளேப்போல் வெள்ளிக்கிழமைதோறும் 10-30-க்கு மேல்

12-க்குள் விசையைத் திருகிப் புறப்படுகிறார்கள். அந்தக் கப்பல் வெகு ஒழுங்காக ரங்கூன் துறைமுகம் போய்ச் சேருகிறதே! காரண மென்ன? ராகுகாலத்தில் தொடங்குங்காரியம் உருப்படாதென்று எழுதிய சாஸ்திரம் பொய்யா? ராகுகாலமே பொய்யா? அல்லது ராகுகால சங்கதி கலியுகத்தில் பலிக்காதா? சிவபக்தர்கள் வைணவ தாஸர்கள் ஐயர்மார்கள் போன்ற ஆகாசப் புரட்டர்கட்கு அடிமைப் பட்டுக் கும்பிட்டுவிழுகிற ஏமாந்த சோணகிரிகளிடந்தான் ராகு காலத்தின் சம்பம் பலிக்குமா? ரகசியமென்ன? ராகுகாலம் பார்க் காத ரஷ்யா ஜப்பான் இங்கிலாந்து ஜெர்மனி முதலிய தேசங்களில் தொட்ட தொழிலெல்லாம் பயன்பெற்று உலகம் முற்றும் பரவி லாபந்தருகிறதே? ராகுகாலம் பார்த்து இந்தியாவில் செய்யுங் காரியங்கள் விடியாமல் தொலைகின்றனவே! காரணமென்ன? என்று ஒருசந்தேகி கேட்கிறார்.

பிள்ளையார் சுழி சிவமயம்.

சிவபக்தர் சிலருக்குச் சிவபக்தி தலைகீழாகப் புறப்பட்டுவிட் டது. பலவிதமான யோசனைகள் அவர்கள் மூளையைக் குழப்பு கின்றன. பிள்ளையார்சுழி சிவமயத்தை எங்கும் போடுவதாகத் தீர்மானித்துவிட்டார்களாம். எழுதுகிற காகிதத்தில் மட்டுமல்ல. கூடுகளில் போடுகிறார்கள். கார்டுகளில் போடுகிறார்கள். கார்டு களின் முன்பக்கத்திலும் போட்டு ஒவ்வொரு அணு அபராதம் கொடுக்கப்போகிறார்கள். கட்டியிருக்கிற வேட்டி மேல்வேட்டி சட்டை துண்டு கௌபீனம் உள்பட எல்லாவற்றிலும் பிள்ளையார் சுழி சிவமயம் போடப்போகிறார்கள். போடுகிற பொடிமட்டை, குடிக்கிற சுருட்டு, விபூதிப்பை, ருத்ராக்ஷத் தாவடம், குடை, செருப்பு, மோதிரங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றிலும் பிள்ளையார்சுழி சிவமயம் போடப்போகிறார்களாம். நெற்றியில்கூட ஒரு பிள்ளை யார்சுழி சிவமயம் போடப்படும். இது என்றும் அழியாதிருக் கும்படி இலச்சினையாகவே சுட்டுவிடப்படும். இப்படியெல்லாம் சிவமயமாகச் செய்துகொண்டு பிறகுதான் மூட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு பிள்ளையார்சுழி சிவமயப் பிரசாரத்துக்குப் புறப்பட உத் தேசித்திருக்கிறார்களென்று ஒருநிருபர் எழுதுகிறார்.

அம்மனுக்கு லோத்ரா.

இந்நிறம் இவ்வண்ணம் இவ்வுருவம் என்று எழுதிக் காட்ட முடியாத கடவுளுக்குக் கோவில்கட்டிக் கோவில்களில் கல்லிலுஞ் செம்பிலும் எண்ணிக்கையில்லாமல் விக்கிரகங்களை அடித்தும் வார்த்தும் வைத்திருக்கின்றனர். அவற்றுக்கு மனிதருக்குச் செய்வது போலக் குளிப்பாட்டுவதும் வேட்டி உடுத்துவதும் சோறு கறி குழம்பு பழம் பலகாரம் பாயசம் வைப்பதும் படுக்கையறையில் பெண்சாமி ஆண்சாமிகளைப் படுக்கவைப்பதும் ஆகிய எல்லாக் கொடுமைகளும் செய்யப்படுகின்றன. கன்னியாகுமரியிலிருக்கிற அம்மன் விக்கிரகம் மாதத்தில் மூன்றுநாள் தீட்டாகிவிடுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தில் அபிஷேகம் முதலியதெல்லாம் செய்கிறதில்லையாம். இதைப்போல மற்ற கோவில்களிலிருக்கிற அம்மன் எல்லாம் ஏன் ஒழுங்காக மாதாமாதம் தீட்டாகிறதில்லையென்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. தீட்டாகிறதே இல்லையென்றால் லோத்ரா என்னும் மருந்தை வாங்கி நிவேதிக்கலாம். தீண்டற்குச்சு ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் அவசியமல்லவா? தூரமாக இருக்கிற பெண்மக்களை இரவு 12 மணியானாலும் மழையானாலும் இடியும் மின்னலும் கண்ணையும் காதையும் பிய்த்துக் கொண்டு போனாலும் வெளியே பிடித்துத் தள்ளிவிடுகிறார்களே! அதைப்போல கோயிலிலிருக்கிற பெண்சாமிகளையும் அந்தக்காலங்களில் தனியாகக் குடிசைகட்டி அதில் விட்டுவைப்பதே நல்லது. அப்படி நாட்களிலும் விலக்கிவைக்காமல் வருஷம் 365 நாளிலும் ஆண்சாமி பெண்சாமிகளைப் பள்ளியறையில் அடைப்பது சுகாதாரத்துக்கும் சாஸ்திரத்துக்கும் விரோதமாகும். சாஸ்திரப்படி ஆண் பெண் சம்பந்தத்திற்கு இன்னின்ன கிழமை இன்னின்ன நக்ஷத்திரம் இன்னின்ன திதி கூடாதென்று விதியிருக்கிறது. அவைகளைக் கவனிக்காமல் 365 நாளும் பள்ளியறையில் இரண்டு சாமிகளையும் படுக்கவிடுவது முறையாகுமா? தவிர இரண்டு வேளையும் எண்ணெ தேய்த்து முழுகிவிட்டு இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிக்கு இடங்கொடுப்பது பிசகாகும். இவைகளைத் தரும கருத்தர்கள் கவனிக்கவேண்டும். சிவபக்தர்கட்கு இவை விளங்காது. அவர்கள் விபூதி பூசிப்பூசி மூளையும் ரத்தமும் வரண்டு பயித்தியக்கார

ஆஸ்பத்திரிக்குத் தயாராகிவிட்டனரல்லவா? மலரகிதமான சுவாமிக்குத் தீட்டு வராதென்றால் கன்னியாகுமரி அம்மனுக்கு மட்டும் மாதாமாதம் வருவதன் காரண மென்ன? மற்ற அம்மன்கட்கு மட்டும் இது ஏற்படாமலிருப்பதன் காரணம் விளங்க வேண்டும். மாதவிடாய் வராத அம்மனுக்குப் பள்ளியறையில் அடைக்க வேண்டிய அவசியமென்ன வென்பதும் யோசிக்க வேண்டிய விஷயமாகும். என்று ஒரு வைதீகர் எழுதுகிறார்.

—

புதிய சட்டசபையில் வைதீக மெம்பர்கள்.

புதிதாகக் கூடப்போகும் சென்னைச் சட்டசபையிலும் டில்லி இந்தியச் சட்டசபையிலும் அரிய காட்சிகளைக் காணக்கூடும். ஏனென்றால் பல வைதிகர்களும் சைவ மெய்யன்பர்களும் போயிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைதீகத்துக்கு அணுவளவுகூடத் தவறி நடப்பதில்லையென்று ஜனங்கட்குச் சொல்லிவிட்டுப் போயிருப்பதால் தவறமாட்டார்களல்லவா? சட்டை போட்டுக்கொள்வது வைதீகத்துக்கு விரோதமாதலால் பஞ்சகச்சமும் பட்டைக்கோவணமும் உச்சிக்குடுமியும் ஜொலிக்கும்படி தோன்றப்போகிறார்கள். உடம்பெல்லாம் தூய வெண்ணீறு குழைத்துப் பட்டை பட்டையாகப் போட்டிருப்பார்கள். ஐயங்கார்கள் துவாதச நாமம் போட்டிருப்பார்கள். பூணூல் மார்பில் கிடந்து தவழும். குமிழ் வைத்த பாதரக்ஷையில் ஏறிக்கொண்டு சிவநாம ராமநாம பஜனை செய்து கொண்டு மனு தரும சாஸ்திரப் புத்தகத்தையும் கையிலேந்தி வருவார்களானால் அவர்களுடைய திருக்கோலம் எல்லாருடைய கண்ணையும் கவருமென்பதிலையமுண்டோ? இப்படிவர இவர்களே தயாராக இருப்பார்களா என்று ஒரு சந்தேகம் பிடித்த நண்பர் கேட்கிறார். வராமல் முடியுமா என்று நான் கேட்கிறேன். உண்மையான வைதீக கோலமே இவர்கட்குப் பிடிக்காவிட்டால் இவர்கள் வைதீகத்துக்கு வேலை செய்வேனென்று சத்தியம் செய்து கொடுத்திருப்பது என்னவாகும்? எல்லாம் இரண்டு மாதத்துக்குள் தெரிந்துவிடுமல்லவா? என்று ஒருவர் எழுதுகிறார்.

—